

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER - OKTOBER 2007

Misli Thoughts

LETO - YEAR 56
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli september - oktober 2007

VSEBINA

Sto let kronanja brezjanske podobe Marije Pomagaj.....	3
Izpod Triglava.....	4
Sv. Rafael Sydney.....	7
Petdeset let	
Slovenskega društva Sydney.....	11
Iz kluba Panthers-Triglav.....	13
HASA - Občni zbor 2007.....	17
Novice iz Newcastle.....	18
Petdeseta obletnica	
prihoda v Avstralijo.....	19
Sveta Družina Adelaide.....	20
Volitve predsednika RS.....	21
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	22
Odmev iz Canberre.....	24
Nove knjige iz Slovenije.....	24
Cilka Žagar - ne le pisateljica, temveč tudi vrhunska pesnica.....	25
Čez Avstralijo	
v salamonsko bogoslovje.....	26
Sv. brata	
Ciril in Metod Melbourne.....	29
Skupščina Slovenskega društva Melbourne.....	36
Vaši darovi.....	36
Slovenska astronautka med Slovenci v Clevelandu.....	37
Oglasi.....	39
Sporočila fotografij.....	46

STO LET KRONANJA BREZJANSKE PODOBE MARIJE POMAGAJ

V narodnem svetišču na Brezjah je 1. septembra 2007 potekalo praznovanje 100-letnice kronanja milostne podobe Marije Pomagaj. Pred začetkom svete maše, pri kateri se je zbralo več kot 5.000 romarjev, se je v sprevodu do oltarnega prostora pomikala procesija z milostno Marijino podobo, za njo pa več kot 130 duhovnikov iz šestih slovenskih škofij, zamejstva in izseljenstva, višji redovni predstojniki, vsi slovenski škofje, za vsemi pa prefekt Kongregacije za redovnike kardinal dr. Franc Rode. Ljubljanski nadškof in metropolit msgr. Alojz Uran je v uvodu v mašo dejal: "Pri tem slovesnem bogoslužju se danes zahvaljujemo za vse milosti, ki nam jih Gospod naklanja po priprošnji Božje Matere Marije, še posebno za njeno varstvo in pomoč, ki jo sprejemamo tukaj na Brezjah."

Kardinal dr. Rode je v nagovoru po evangeliju navedel dogodke, ki so se odvili v našem narodu v zadnjih 100 letih in poudaril, da smo s kronanjem Marije Pomagaj Slovenci postali Marijin narod. Zatem je opozoril na naloge, ki jih slovenski kristjani ne smemo spregledati. Opozoril je na bremena naše preteklosti in na dolžnosti, ki jih ima do tega vprašanja država. Kristjane pri tem veže zapoved ljubezni in odpuščanja. Kardinal Franc Rode je nadaljeval: "Med nalogami, ki nam jih zastavlja sedanjost, je v prvi vrsti brezpogojno spoštovanje človeškega življenja od spočetja do naravne smrti. Spomnimo se resnega opozorila pokojnega papeža Janeza Pavla II.: "Narod, ki ubija svoje otroke, nima prihodnosti." Kaže, da se bo Evropa in z njo slovenski narod poslovila od zgodovine, kot pravi Benedikt XVI., če ne bo spremenila svojega odnosa do življenja.

Ena od urgentnih nalog slovenske Cerkve je tudi utrjevanje družine. Kakor koli stvari obračamo in kljub vsem spremembam v mišljenju je neizpodbitno, da zdrava, uspešna in srečna družba stoji na zdravi, trdni družini. Presenetljivo, pri vseh raziskavah mladi kot prvi pogoj za osebno srečo navajajo družino. Cerkev tudi ve, da brez krščanskih družin, odprtih za življenje, povezanih v iskreni ljubezni med možem in ženo, ni krščanske družbe. V družini otrok odkriva pomen ljubezni kot samodarovanje in skrb za srečo drugega. V družini sprejme vrednote, brez katerih ni dostojne družbe: resnicoljubnost, poštenost, spoštovanje dane besede, zvestoba v medsebojnih odnosih, lojalnost do oblasti, delavnost, sočutje s trpečimi, odgovornost do lastnih talentov, itd. Mladim moramo predstaviti lepoto in smisel stalne zakonske zveze. Mladi, mnogi mladi se ne upajo poročiti ne civilno in ne cerkveno, ker se ne upajo vezati za vedno. Bojijo se, da bodo v zakonu doživeli poraz, kot ga premnogokrat opazijo okrog sebe. Vendar, potrebno je tvegati. Lepo je tvegati. Globina in lepota ljubezni je v dokončni predanosti drugemu. Samo tako ljubezen pride do zrelosti, kar navdaja človeka z globoko srečo. Pomislimo tudi na to, da **imajo otroci pravico, da rastejo v tem ozračju dokončne podaritve med očetom in materjo. Ta trdna ljubezen med starši je njihov najboljši napotek za življenje.** "

Romarji na Brezjah so prvič slišali novo pesem Rože Gantar, ki jo je uglasbil Damjan Močnik prav za 100-letnico kronanja milostne podobe. Izvedli so jo združeni pevski zbori radovljiške dekanije, otroška zbora iz Zagorja in Tolmina, dekanijski zbor grosupeljske dekanije ter solisti Bernarda Fink, Janez Lotrič in Janja Hvala, dirigiral pa je Rihard Majcen.

Praznovanje na Brezjah se je nadaljevalo v nedeljo, 2. septembra, ko je glavno romarsko sveto mašo daroval mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger. Brezje so ob visokem jubileju obiskali tudi Slovenci iz sveta. Skupino iz Lemonta v ZDA je vodil pater Metod Ogorevc. V tem ameriškem mestu imajo namreč kopijo milostne podobe Marije Pomagaj, ki je lansko leto obhajala 80-letnico kronanja.

Podoba brezjanske Marije Pomagaj spremlja slovenskega vernega človeka po vseh križpotjih sveta: O, Devica Pomočnica, vseh slovenskih src Kraljica!

K Tebi dvigamo roke, sprejmi v svoje nas srce!

Izpod Triglava

Tone Gorjup

NEDELJA SVETNIŠKIH KANDIDATOV.

Ljubljanska nadškofija že vrsto let v mesecu septembru prireja nedeljo svetniških kandidatov. To je priložnost, da se seznanimo z napredkom postopkov za beatifikacijo in kanonizacijo naših svetniških kandidatov in da okrepimo zaupanje v njihovo priprošnjo pri Bogu. Svetniški kandidati so božji služabniki škof Friderik Irenej Baraga, škof Janez Francišek Gnidovec, Lojze Grozde in nadškof Anton Vovk. Osrednja slovesnost ob tej nedelji je potekala 16. septembra v Metliki. Sveto mašo je ob somaševanju novomeškega škofa Andreja Glavana in številnih duhovnikov daroval ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Škof Andrej Glavan je v pridigi povedal, da so se v Metliki zbrali s posebnim razlogom. V tej župniji sta bila nekaj let kaplana kar dva svetniška kandidata: škof Baraga in nadškof Vovk. Ker je bila letošnja nedelja posvečena predvsem ljubljanskemu nadškofu Antonu Vovku, je novomeški škof Glavan spregovoril o njegovi neomajni veri in zaupanju, s katerim je v težkih povojnih letih vodil ljubljansko nadškofijo. Ob tem je škof Andrej Glavan opozoril na nekaj postaj njegovega križevega pota. Maši je sledila akademija, na kateri so župljani Metlike predstavili lik nadškofa Vovka. Postulator Ivan Merlak pa je povedal, da bo postopek za beatifikacijo Antona Vovka na škofijski ravni končan še letos. Dokumentacijo bodo zatem poslali rimski Kongregaciji za zadeve svetnikov. S postopkom so pohiteli tudi zato, ker prihodnje leto slovenski škofje odhajajo na uradni obisk "ad limina" v Rim. Tako bodo papežu Benediktu lahko priporočili, naj pospeši postopek za nadškofa Antona Vovka.

PAPEŽ V MARIJINEM CELJU.

Med slovenske božje poti izven meja države Slovenije, kamor sodijo Gospa sveta, Višarje in Trsat, smemo upravičeno prištevati tudi Marijino Celje na avstrijskem Štajerskem v graški škofiji. Starodavna božja pot obhaja svojo 850-letnico. Ta visoki jubilej je spodbudil papeža Benedikta XVI., da se je odpravil na tridnevno apostolsko potovanje v Avstrijo. Božjepotno središče, ki je zraslo ob benediktinskem samostanu, je bilo v času nastanka na slovenskem ozemlju.

Menihi so v tem kraju oblikovali skupnost z namenom, da bi utrjevali krščanstvo med našim narodom. Slovesna papeževa maša je bila na mali šmaren, 8. septembra dopoldne. Pri njej so se zbrali tudi romarji iz Slovenije in zamejstva, zlasti rojaki iz avstrijske Koroške in Štajerske. Prišli so tudi pastirji Cerkve v Sloveniji, nadškofa Alojz Uran in Franc Kramberger ter škofje Metod Piriš, Andrej Glavan in Jurij Bizjak.

Papeža so ob prihodu pozdravili zvonovi Marijine bazilike, pa tudi pesem Ti si Peter skala, ki jo je zapel slovenski zbor Anton Martin Slomšek iz Celovca.

Osnovno sporočilo papeževega obiska je bilo: "Glejmo Kristusa", tistega, ki ga drži v naročju Marija in ga kaže vsem, ki pridejo k njej. Benedikt XVI. je nekaj besed namenil tudi slovenskim romarjem: "Dragi bratje in sestre iz Slovenije. Naj Devica Marija varuje vaše družine in vaš narod! Hvaljen Jezus!" Tako je papežev obisk v Marijinem Celju odmeval in še odmeva tudi med slovenskim narodom.

NOVI MINISTRI SLOVENSKE VLADE.

Vlada Janeza Janševčasa pripravna predsedovanje Evropski zvezi dobiva novo podobo. Konec avgusta so odstopili ministri za zdravje, promet in znanost, Andrej Bručan, Janez Božič in Jure Zupan. Čeprav so odstopne izjave dali iz osebnih razlogov, so to storili na pobudo predsednika vlade. Ocenil je, da zaradi nekaterih napak, ki so v javnosti sprožile vrsto polemik. Ministri so iz dneva v dan odgovarjali na ponavljajoče očitke, to pa je onemogočalo njihovo resno in poglobljeno delo. Državni zbor je po dveh tednih za vodenje zdravstvenega in prometnega ministrstva potrdil Zofijo Mazej Kukovič in Radovana Žerjava. Za novo ministrico za visoko šolstvo in znanost pa je predlagana Mojca Kucler Dolinar.

BOJ PROTI VERI IN CERKVI.

V Muzeju novejših zgodovine v Ljubljani je v jesenskih mesecih odprta razstava z naslovom Boj proti veri in Cerkvi. Razstavo je pripravila zgodovinarica Tamara Griesser Pečar z Dunaja, prikazuje pa razne oblike nasilja nad Cerkvijo od konca vojne leta 1945 pa vse do leta 1961. To je bilo obdobje popolne brezpravnosti katoliške Cerkve in največjega fizičnega in psihičnega obračunavanja z njenimi predstavniki. Gradivo za razstavo sta prispevala državni in nadškofijski arhiv Ljubljana, Muzej novejših zgodovine in založba Družina. Ljubljanski nadškof Alojz Uran je na odprtju razstave med drugim dejal, da ta spominja na izredno težke čase, čase številnih manjših in večjih poniževanj, obrekovanj, zapostavljanj s strani države, partije in medijev, pa tudi mnogih vsakodnevnih zaprek in šikanj, na čas mučnih procesov, zasliševanj, preganjanj in zasledovanj tajne policije ter drugih oblastnih organov kot Verske komisije in sodišč. Na drugi strani pa je bilo vse to po škofovih besedah tudi neke vrste preizkušnja. Čeprav so bile razmere izredno težke, je to dogajanje, ki ga je Bog dopustil, v marsikom vero potrdilo in podkrepilo. Razmere so se začele spreminjati konec šestdesetih let, ko je Jugoslavija spet vzpostavila diplomatske stike s Svetim sedežem. Kljub temu pa so verni ljudje vse do demokratičnih sprememb ostali na nek način drugorazredni državljani. Razstavo si je ogledal tudi kardinal Franc Rode. Ob tem je dejal, da je ozdravljanje zgodovinskega spomina naroda ena najtežjih in najbolj potrebnih nalog.

DRAGA 2007.

Na Opčinah pri Trstu so od 31. avgusta do 2. septembra potekali 42. študijski dnevi Draga 2007. Pripravilo jih je Društvo slovenskih katoliških izobražencev. Prvi del srečanja je bil posvečen zamejski Sloveniji oziroma 60-letnici priključitve Primorske matični domovini. Pri tem so bili v ospredju odnosi med matico in manjšino oziroma manjšinami ter usoda slovenskega jezika v sodobni Evropi. V drugem delu so udeleženci lahko prisluhnili predavanju na temo Krščanstvo v dialogu s sodobno mislijo: kaj lahko krščanstvo ponudi sodobnemu svetu?. Sklepno srečanje pa je bilo namenjeno stanju duha na Slovenskem.

IVANOCIJEV SIMPOZIJ.

V domu duhovnosti v Kančevcih je 25. avgusta potekal simpozij ob 150-letnici rojstva Franca Ivanocyja. Ta prekmurski narodni buditelj, šolnik in duhovnik se je rodil prav 25. avgusta 1857 v Ivanovcih v župniji Kančevci. Predavatelji so na simpoziju predstavili njegovo življenje in delo ter nekaj pobud o tem kako poživiti spomin na velikega rojaka. Naslednji dan, v nedeljo, so se s sveto mašo, ki jo je daroval škof Marjan Turnšek, Bogu zahvalili za darove, ki so jih prejeli po njem. Franc Ivanocy je študiral v Budimpešti, kjer je tudi doktoriral z disertacijo Sveto pismo in klinopisni spomeniki. V času najhujše madžarizacije konec 19. stoletja je uporabljal materinščino v cerkvi in šoli, skrbel za prevode verskih knjig, pisal zgodovino župnij soboške dekanije in podpiral širjenje Mohorjevih knjig v Prekmurju. Madžarski šovinisti so Franca Ivanocyja imeli za slovenskega Mojzesa, ki da hoče svoje ljudstvo izpeljati iz suženjstva in ga združiti s Slovenci onstran Mure.

TOMAŽIČEV SIMPOZIJ.

V Rimu pa je v začetku septembra potekal simpozij, posvečen mariborskemu škofu Ivanu Jožefu Tomažiču. Pripravila sta ga Slovenska teološka akademija in Papeški slovenski zavod. Več kot dvajset predavateljev, med katerimi sta tudi škofa Marjan Turnšek in Jože Smej, so se poglobili v njegovo življenje in delo. Udeležence simpozija je med običajno splošno avdienco pozdravil tudi papež Benedikt XVI. Škof Ivan Jožef Tomažič se je rodil v Miklavžu pri Ormožu. Bogoslovje je končal v Mariboru in bil 1898 posvečen v duhovnika. Študij je nadaljeval v Innsbrucku. Po nekaj letih kaplanske službe je postal profesor cerkvene

zgodovine in patristike na bogoslovnem učiteljišču v Mariboru. Leta 1928 je postal pomožni škof, 1933 pa redni lavantinski škof. Dal je sezidati novo bogoslovno semenišče in Visoko teološko šolo. Poslopja je povojna oblast zaplenila in ustanovila Fakulteto za kmetijstvo in Srednjo kmetijsko šolo. Med okupacijo je odločno nastopil proti nemškim ukrepom zoper narodno zavedno duhovščino in vernemu slovenskemu ljudstvu, vendar pri tem ni imel posebnega uspeha. Nemci so med vojno izgnali kar 365 škofijskih in redovnih duhovnikov. Na simpoziju so posebno pozornost posvetili še vsestranski škofovi pastoralni dejavnosti med obema vojnama, ki pa je bila pod komunizmom v veliki meri onemogočena.

OSEMDESETLETNICA ORGANIZACIJE TIGR.

Po raznih krajih na Primorskem so septembra potekale slovesnosti ob 80-letnici ustanovitve prve protifašistične organizacije TIGR in 60-letnice priključitve Primorske k matični domovini, spomnili pa so se tudi žrtev prvega tržaškega procesa oziroma bazoviških žrtev. Čeprav so govorniki na proslavah dali potrebno priznanje organizaciji slovenskih rodoljubov, se ponekod niso mogli izogniti staremu načinu praznovanja v duhu pretiranega poudarjanja partizanstva. Zlasti zamejci pa so opozorili na sedanji zgodovinski trenutek in na premajhno zavzetost države Slovenije za ohranjanje in podporo tistim, ki so ostali pod Italijo.

SLOVENSKA POPEVKA 2007.

Na tradicionalnem izboru za slovensko popevko, ki obhaja svojo 45-letnico, je letos zmagala Damjana Golavšek s pesmijo Naravne sile. Strokovna žirija ji je to mesto prisodila na prireditvi, ki je 9. septembra potekala v Cankarjevem domu v Ljubljani. Gledalci in poslušalci so prek telefonskega glasovanja za najbolj všečno skladbo festivala izbrali pesem Pomlad v mestu v izvedbi Eve Černe.

ČOP IN ŠPIK SVETOVNA PRVAKA.

Slovenski dvojni dvojec Iztok Čop in Luka Špik je na veslaškem svetovnem prvenstvu v Münchnu osvojil zlato odličje. Organizatorji so ob tej priložnosti odločili, da bo Bled leta 2011 prvič po letu 1989 gostil veslaško svetovno prvenstvo.

KOZMUS SVETOVNI PODPRVAK. Slovenski atleti in atletinje so na enajstem svetovnem prvenstvu, ki je potekalo konec avgusta v japonski Osaki, presegli vsa pričakovanja. Primož Kozmus

je osvojil srebro v metu kladiva, peti mesti sta si priborili Marija Šestak v troskoku in Brigita Langerholc v teku na osemsto metrov, Miran Vodovnik je bil šesti v suvanju krogle, Matic Osovnikar pa je bil sedmi v šprintu na sto metrov.

ODLIČJI PETKOVŠKA IN PEGANA.

Mitja Petkovšek je v začetku septembra v Stuttgartu postal svetovni prvak na bradlji, Aljaž Pegan pa svetovni podprvak na drogu.

V SEPTEMBERSKEM NEURJU ŠEST MRTVIH.

Velik del Slovenije je 18. septembra prizadelo hudo neurje. Najhuje je bilo na Gorenjskem, zlasti v Selški dolini, na Idrijskem in Cerkljanskem ter na Celjskem območju. V Železnikih, kamor je pridrla Selška Sora, je odneslo 54-letnega Mirka Lotriča in 67-letno Marijo. Tam je naplavilo tudi 86-letno Pavlo Freljih, ki jo je voda zajela v šest kilometrov oddaljenem Zalem Logu. V Cerkljah na Gorenjskem je med odpravljanjem posledic poplav življenje izgubil prostovoljni gasilec 31-letni Tomaž Plevel. Do nesreče je prišlo med prečrpavanjem vode iz kleti. Gasilec je umrl zaradi električnega udara. V Podgorju pri Letušu v občini Braslovče, kjer je plaz zasul domačijo, pa sta umrla 34-letni Aleš Golob in 24-letna Natalija Rajh. Narasle vode in potoki so prestopili bregove, preplavili ceste in zalile hiše. Najhuje je bilo tam, kjer je voda s seboj nosila blato, pesek, vejevje in kamenje ter podirala mostove. Vodna ujma je v Železnikih poškodovala več kot tristo hiš, odnesla na desetine avtomobilov; zalilo je župnijsko cerkev in opustošilo pokopališče. Zalil Log in Davča sta bila več dni odrezana od sveta. V tem delu Selške doline so hudourniki uničili več kilometrov cestišč. Neurje je pustošilo tudi v Kropi, kjer je narasla Sava zalila hiše in razorala cestišča. Plazovi so prekinili povezavo z Bohinjem, z Baško grapo... Na Celjskem je neurje najbolj prizadelo domačije v Letušu, Braslovčah in Nazarjah.

Pri odpravljanju posledic so na vseh prizadetih območjih pomagali gasilci, vojaki, pripadniki civilne zaščite in drugi prostovoljci. Karitas in Rdeči križ sta takoj začela z zbiranjem pomoči. Vrstile so se tudi druge dobrodelne akcije. Med najbolj odmevnimi je bil koncert RTV Slovenija in Radia Ognjišče Stopimo skupaj, ob katerem se je v dveh dneh nabralo več kot osemsto tisoč evrov darov za prizadete.

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

LETOŠNJA ZIMA je moja druga v Avstraliji, moj sobrat jih je obeležil že 44. Dobili smo veliko dežja, ki je kar potreben. Mraz je tokrat bolj pritisnil, z izjemo nekaj julijskih dni in zadnjih avgustovskih dni, ko je bilo prav prijetno sončno in toplo, kar vroče zunaj. Skoraj že poletno je bilo v Perthu, ki sem ga obiskal v prvih avgustovskih dneh. Še prej smo se sobratje 1. in 2. avgusta dobili v Melbournu za 10. obletnico pogreba p. Bazilija, somaševali in "sejali" v Baragovem domu, saj bo spomladi živahno dogajanje. Naslednje leto upamo in želimo, da bomo doživeli nove binkošti, ko bo Svetovni dan mladih v Sydneyu in prvi obisk papeža Benedikta XVI. pri nas. Prvi pomladni dan je prinesel otoplitev, potem so pa, lahko rečemo, "ledeni možje" spet pokazali, da se še ne bodo poslovili. Ali pač?

OČETOVSKI DAN je privabil veliko naših ljudi in tudi naši otroci so pod vodstvom učiteljic Kristine

in Olge nastopili ob koncu nedeljskega bogoslužja. Druga delovna skupina je namesto običajnega BBQ pripravila kosilo z dobrimi krvavicami, klobasami in zeljem. Krvavice in pečenice sta darovala Ivica Kustec in Jakob Kornhauser. Nekateri so pogrešali dobri stari BBQ, toda sprememba je dobro dela vsem in res nam je teknilo. Hvala vsem!

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY je srečalo Abrahama.

Tudi nekaj naših rojakov je srečalo prvega Abrahama, pa potem tistega, ob 50-letnici prihoda v Avstralijo, potem so zakonski jubileji, p. Valerijan pa je obhajal zlato mašo pred 5 leti. Največ rojakov je prišlo semkaj v letih 1957-1960. Na sestanku pastoralnega sveta smo bili veseli pobude Mihelce Šušteršič, da bi obeležili 50-letnico sedanjih in bodočih s srečanjem **REUNION v decembru**. Več o tem piše Marija Grosman v teh Mislih. V nedeljo, 16.9.2007, smo se na Slovenskem društvu zahvalili

Bogu in drug drugemu s sv. mašo, ki jo je daroval p. Valerijan. Našemu društvu, predsedniku in odbornikom iskrene čestitke in obilo žegna danes in naprej!

IGRALSKA DRUŽINA KUD DREŽNICA

V drugi polovici septembra prihaja k nam v goste Igralska družina KUD Drežnica, od 20.9. do 4.10. Ob prihodu jih bomo v Merrylandsu postregli z zajtrkom, člani naše Igralske družine Merrylands pa jih bodo sprejeli pod svoje strehe. V soboto, 22.9., bodo naši gostje ob 7.00 zvečer uprizorili na našem odru

v Merrylandsu komedijo Alessandra de Stefanija "Sobota greha". Sv. maša bo pri nas takrat že ob 5.30 popoldne. – Igro bodo ponovili v nedeljo, 23.9., ob 11.30 dopoldne. Vstopnina: \$10.

V nedeljo, 23.9., smo imeli družinsko sv. mašo in slovesnost prvega sv. obhajila, ki so ga prejeli trije otroci. Sv. mašo je daroval p. Darko, ki je tisti dan praznoval svoj 40. rojstni dan.

Naslednji konec tedna bo v znamenju drežniških dobrot. V nedeljo, 30.9., ob 14. uri bodo naši gostje iz Drežnice na Slovenskem društvu Sydney predstavili Posočje: »Tam, kjer Soča teče, tam je moj dom.« (Predstavitve traja dobro uro.) Obenem boste lahko pokusili drežniške štruklje! (\$10).

MERRYLANDS

BIRMA: Po štirih letih bomo imeli v Merrylandsu redno birmo v nedeljo, 30.9., pri sv. maši ob 9.30. Generalni vikar msgr. Robert McGuckin iz Parramatte bo podelil zakrament štirim našim birmancem. Spremljajmo prvoobhajance in birmance z molitvijo.

33. SLOVENSKI KONCERT v Canberri se vse bolj približuje. Napolnili smo avtobus, počasi, pa gotovo. Odpotujemo izpred naše cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu v soboto, 6.10., ob 6.45 zjutraj. Ob prihodu bomo odložili nastopajoče v klubu, da se bodo pripravili, drugi si bomo ogledali Floriada. Koncert bomo začeli ob 4.00 popoldne. – Naslednji dan bo sv. maša ob 10.30 v dvorani kluba in po skupnem kosilu se vrnemo domov.

RAFAELOVO ŽEGNANJE IN ZAKONSKE JUBILEJE bomo obhajali v nedeljo, 14.10., ob 9.30 dopoldne. Jubilate prosimo, da se čim prej prijavite. Vabljeni tisti, ki praznujete 5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. obletnico... Zlatoporočenci in biserni poročenci ste vabljeni potem vsako leto, kot je pri nas v navadi. Po sv. maši bo skupno kosilo v dvorani, ki ga pripravlja 3. delovna skupina.

FIGTREE – WOLLONGONG

Hvala vsem, ki ste se udeležili maše narodov v Campbelltownu 26.8., za sodelovanje in za postrežbo!

Sv. maše v Figtreeju so kot običajno vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne. Na 2. nedeljo v novembru bo tudi žegnanje (11.11.). Božična zgodnja polnočnica bo v ponedeljek, 24.12., ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 16.9., 21.10., 18.11. in 16.12. v cerkvi sv. Petra in Pavla. – Prav tako bo sv. maša na božič, 25.12., ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE

Sv. maša bo v nedeljo, 30.9., ob 6.00 zvečer v stolnici Srca Jezusovega v Hamiltonu. V mesecu juliju je sv. maša odpadla zaradi sklepne

slovesnosti ob križu prijateljstva in ikone Matere Božje, ki ju bodo ponesli po vseh avstralskih škofijah do Svetovnega dne mladih in papeževega obiska v juliju 2008.

QUEENSLAND

Obisk rojakov bo spet v soboto, 27., in v nedeljo, 28.10. V soboto, 27.10., bo sv. maša v Slovenskem klubu Lipa na Zlati Obali ob 4.00 popoldne. V nedeljo, 28.10., ob 10.30 dopoldne na Planinki, po maši procesija h kapelici Marije Pomagaj in molitve za rajne. Isto nedeljo ob 5.00 popoldne bo sv. maša v Buderimu. Pater Darko je oskrbel za to našo skupnost dva nova mašna plašča, belega in zelenega, ki ju bomo uporabljali pri sv. mašah na Planinki.

KRST: Michael VENUTO, rojen 17.9.2006, 11/209 Auburn Road, Yagoona, NSW. Mati: Vivianne Venuto. Botra sta bila Domenic in leizl Venuto. – Merrylands – Sv. Rafael, 9.9.2007.

POROKA

Jože – Joe CAR, sin Josipa in Kristine, rojene Kuhelj, rojen 14.1.1966 v Ljubljani in krščen v župniji Ljubljana – Sv. Jakob in Nina Maree HEELEY, hči Erica Grahama Heeley-a in Lorraine Margaret, rojene Wilson, rojena 12.4.1972 v Perthu, krščena v Boolarri (Boolarra) WA, oba stanujoča 59 Crowther Street, Bayswater WA. Priči sta bili John Darin in Rebecca Diana Watkins. Merrylands – Sv. Rafael, 15.9.2007.

NAŠI POKOJNI:

Dne 15.2.2007 je v Royal Hospital v Perthu umrla **MARIJA JANŽEKOVIČ, rojena FABJANČIČ**, 52 Howes Cres., Dianella, WA. Rodila se je 15.8.1936 v vasi Javorje pri Hrušici na Notranjskem. V Avstralijo je prišla leta 1958. Leta 1960 sta se poročila v Paddingtonu z Martinom Janžekovičem, krojačem, ki je doma iz vasi Bukovci, župnija Sv. Marko niže Ptuja. Družina je najprej živela v Sydneyu. Zdravnik je Mariji zaradi slabega zdravja svetoval milejše podnebje in leta 1969 so se preselili v Perth. Marija zapušča moža Martina, hčer Anito, sina Milana z ženo in 4 vnuke, v Sydneyu brata Tonija in Milana z družino, v Sloveniji pa brata Zdravka in sestro Nedo z družinama. Sin Janko je že pokojni. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi Marije vnebovzete v Dianelli, WA. Pokopana je na pokopališču Karrakatta.

Prav tako je v Zahodni Avstraliji Bog poklical k sebi **TEREZIJO – GINO GISMUNDO, rojeno ILJAŠ**, ki je umrla 1.3.2007. Sporočil nam je njen sin Robert. Poleg njega zapušča svojega moža, ki je sedaj v domu počitka, star je 93 let.

V domu počitka kardinala Stepinca v St. John's Parku je v petek, 13.7.2007, zgodaj zjutraj umrla **LJUDMILA LIPEC, rojena ROLIH**. Rodila se je 14.9.1914 v Koritnicah pri Knežaku staršema Janezu in Johani, rojeni Tomšič. Pozneje je živela v Deskovčah in po poroki na Baču pri Knežaku. Bila je članica Marijine družbe. Poročila sta se z Viktorjem Lipcem, kmetom, ki je umrl leta 1975. Leta 1993 je prišla v Avstralijo k hčerki Mariji in bila v veliko veselje in pomoč družini in sorodnikom v gospodinjstvu, pri varstvu vnukov in pravnukov. Rada je prihajala k našemu Sv. Rafaelu in tudi v krajevno župnijo sv. Bernadke v Castle Hillu, kjer je sodelovala v molitveni skupini. Zadnjih 14 mesecev je preživela v domu počitka. Tudi tukaj so jo obiskovali njeni domači, zlasti hči Marija in zet Angelo, zanj so lepo skrbele negovalke in redovnica s. Regina in so tudi bedele poleg njenih domačih v zadnjih dneh življenja. P. Valerijan in hrvaški pater Tonio sta ji podelila zakramente. Mama Milka zapuščča hčer Marijo z možem Angelom Deskovićem, hčer Gabrijelo – Elko z možem Frankom Padovanom, sina Lada, ki živi v Melbourneu, brata Rudija z družino v Blacktownu, 8 vnukov (Sonia, Steven, Suzi, Luciano, Jeremy, Diana, Anthony, Peta) in 9 pravnukov (Stefanie, Jesse, Phoebe, Michael, Jessica, Isabella, Rhys, Braden in Calven), v Sloveniji pa sestro Ivano in brata Antona z družinama. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri sv. Rafaelu v Merrylandsu v torek, 17.7.2007. S p. Valerijanom, ki je vodil bogoslužje, sva somaševala p. Darko in župnik iz Castle Hilla Eugene Szondi, Madžar. P. Darko je vodil pogreb na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

Že lani, 19.5.2006, je Bog poklical k sebi tudi **MARIJO VALDI** iz Hazelbrooka, NSW. Rojena je bila v Idriji (na Gradu), poročena z Italijanom Luciom Valdijem. Otrok nista imela. Mož je že pokojni. Pogrebno slovo od Marije je bilo v četrtek, 20.7.2006, v kapeli Leura Memorial Gardens & Crematorium, nato je bila upepeljena. Več podatkov žal nimamo. *p. Darko in p. Valerijan*

PATER DARKO MED ROJAKI V PERTHU

Letos sem od 4. do 13.8. prvič obiskal skupnost naših rojakov v Perthu. Marsikdo doma v Sloveniji kar ne more verjeti, kakšne vse razdalje imamo tukaj in tale je najdaljša. Avstralija je pač na globusu majhna in se z našimi razdaljami pač ne ukvarjajo dosti, ampak, če pogledamo pod lupo našo staro celino Evropo, je ta dejansko manjša in bolj razčlenjena (brez Rusije, seveda). Ko sem v zahodni prestolnici kupoval razglednice za svojo zbirko (zbiram jih že 29 let), sem odkril zanimivo razglednico Avstralije s silhuetami evropskih držav,

ki vse skupaj kar še niso pokrile naše prostrane Južne dežele.

Lani je na željo rojakov opravil obe nedeljski Božji službi g. Zorko Bajc, župnik v Piranu. Za obisk v običajnem času sem imel že rezervirano karto, prišel bi teden prej. Vprašal sem predsednika kluba, ko sva govorila po telefonu, če bi bili naši ljudje za to, da bi imeli še eno nedeljo prej slovensko mašo v Osborne Parku, preden bi prišel gospod Zorko. - »Oh, pater, ne obetajte si preveč od nas, ko nas je tako malo,« je poudaril. - Potem mi je prekrizala načrte bolezen in nisem mogel na pot.

Za letošnji obisk sva s p. Valerijanom sestavila pismo in ga poslala na 63 naslovov rojakov v Zahodni Avstraliji. Z župnikom Michaelom Gattom v Osborne Parku smo se dogovorili za bogoslužje. Pa glej ga, zlomka! Zvečer pred mojim odhodom je župnik telefoniral patru Valerijanu, da so prišli nekateri k njemu in mu rekli: »Prosim, sporočite patru Darku, da naj ne hodi v Perth, ker nas je takoooo maaalo!« - Jaz se nisem dal. Karte nisem mogel več spremeniti, tudi ne bi bilo pošteno do tistih, ki bi res radi prišli k slovenski maši po več kot letu dni. Vseeno te zaboli. - »Grem vsaj pogledat, če jih je res tako malo!« sem sklenil.

Na prvo soboto popoldne smo poleteli v lepem sončnem popoldnevu. Na letališču me je pričakal Silvo Bezgovšek, ki me je odpeljal v Osborne Park k Anici Tomšič, kjer smo povečerjali. Anica in njen mož Slavko (zdaj že pokojni) sta največkrat sprejela naše patre, škofe in duhovnike goste pod streho. Ker Anica ne more več sprejemati gostov, smo se že prej dogovorili, da sem prenočil oba vikenda v župnišču v Osborne Parku, kjer me je g. Michael lepo sprejel, Anica pa je poskrbela obe nedelji za dobro kosilo, tudi sicer povabi gospoda župnika ob nedeljah na kosilo in kadar se dogovorita.

Gospod Michael Gatt deluje v Osborne Parku sedmo leto. Posvečen je bil pred skoraj 40 leti v domači škofiji na Malti, pred vstopom v bogoslovje je bil v vojaški službi v letalski enoti (Air Force). Kot duhovnik je bil vojaški kurat v letalski enoti in izseljenski duhovnik za Maltežane najprej v Londonu, leta 1971 pa je prišel v Avstralijo. Kmalu ga je krajevni nadškof prosil, da bi prevzel kako župnijo, ker mu je primanjkovalo duhovnikov. Osborne Park je njegova sedma župnija. Je zelo gostoljuben in družaben in v teh skupnih dneh sva odkrila marsikaj skupnega. Rad ima dobro družbo,

humor, potovanja, romanja, res se posveti ljudem s srcem, jih obišče. Številne razstavljenе fotografije v župnišču res pokažejo to, kar naj bo vsakemu duhovniku sveto: biti z ljudmi in zanje. - »Tudi ti se posveti svojim rojakom, ko boste skupaj!« mi je dejal. Že prvo nedeljo dopoldne me je povabil, da sva somaševala in me je predstavil občestvu. Ena sv. maša je v angleščini, druga v italijanščini.

Popoldne smo obhajali slovensko nedeljsko mašo in zbralo se nas je lepo število, prvo nedeljo 36, naslednjo nedeljo 26. Z organistinjо Mili smo se dogovorili za petje pri bogoslužju, Silvo Bezgovšek je poskrbel za bralce beril in prošenj, pomagal pri obhajilu (obhajili smo se pod obema podobama), pripeljal sliko Marije Pomagaj in se zahvalil ob koncu sv. maše. - Povabljen sem bil v nov slovenski klub, kjer smo preživeli dva lepa nedeljska popoldneva, se dobro okrepčali, si marsikaj izmenjali in se prvo nedeljo tudi pomerili v balinanju.

V bližnjem Maylandsu sta dve skupnosti frančiškanov, avstralska in poljska. Želel sem jih obiskati in smo se dogovorili, da sem pet dni preživel med avstralskimi frančiškani, ki imajo popolnoma nov zgrajen samostan v zares mirni stanovanjski soseski. Odtod sem šel vsak dan v mesto z vlakom ali avtobusom in si ogledal marsikaj: Kings Park, Swan – Bell Tower (stolp v obliki laboda, v stolpu so zvonovi), se popeljal s

**Martin Janžekovič
in p. Darko pred
Slovenskim klubom.**

katamaranom po reki Swan. Škoda, da nisem mogel ujeti v svoj objektiv delfina, ki je nenadoma visoko skočil iz reke, tik preden smo se vrnili v Perth. V mestu sta katoliška in anglikanska katedrala. Katoliško katedralo ravno obnavljajo, deloma bo pozidana na novo v starem slogu. Obnova anglikanske katedrale sv. Jurija bo kmalu končana. Sicer so v mestu kar zanimive kombinacije starih in novih stavb. Perth je eno najstarejših mest v Avstraliji. Škoda, da se ne moremo povzpeti na nebotičnike, ki že od daleč vabijo. V stavbah, ki segajo do neba, so tukaj samo uradi in poslovni prostori,

spodaj okrepevalnica... Čudno, da niso mislili na to turistično atrakcijo, kot jo imamo v Sydneyu, Melbournu, Q 1 na Zlati Obali, Sears Tower v Chicagu v ZDA in še kje. Morda bodo zdaj kaj pogruntali. Svojevrstno doživetje je obisk stolpa Swan Bell Tower, kjer imajo v nadstropjih zvonove, od najmanjših do največjih, tudi iz raznih cerkva, ki so jih pripeljali iz Anglije in širne naše Avstralije. Ob določenih urah muzealci predstavijo posameznikom in skupinam stolp, zvonove in zvonjenje in obiskovalci lahko tudi sami pozvonijo za zvonove.

Zadnji večer, ko sem bil v Maylandsu, me je avstralski p. Robert popeljal po večernem Perthu in v Freemantle. Vreme je bilo v koledarski zimi že kar poletno, nekajkrat so ji zagodle nevihte. Naj se ob koncu še sam zahvalim in zaželim, da pridemo še skupaj! **pater Darko**

Srečanje z rojaki v slovenskem klubu v Perthu. Stojijo - z leve na desno: Ana Peklar, Zoro Bajec, Vera in Frank Použin, Jože Alaimo, Ivan Cirej, Tone Mihalič. Sedijo: Antonija Boškovič, Zdenka Saksa, Marija Bajec, Jožica Holazer, kleči pater Darko.

PETDESET LET SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

V prostorih Slovenskega društva Sydney je sredi meseca septembra 2007 slovenska skupnost Sydneya in tudi mnogih drugih krajev, kot so Wollongong, Newcastle in Canberra svečano proslavila nad vse pomemben jubilej: Petdeset let obstoja Slovenskega društva Sydney. Proslave so se udeležili Tanja Pliberšek MP, poslanka zveznega parlamenta slovenskega rodu s soprogom in družino, odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije Gregor Kozovinc s soprogo in družino, častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW Alfred Brežnik s soprogo, otroki in vnuki, prvi predsednik Slovenskega društva Sydney in bivši senator Milivoj Lajovic s sinom, predsedniki vseh slovenskih organizacij iz NSW in Canberre, z nekaj izjemami vsi še živeči bivši predsedniki Slovenskega društva Sydney in veliko, veliko število članov in prijateljev Slovenskega društva, ki so vsak po svoje pripomogli, da je društvo doživelo ta lepi jubilej.

Slovenci v Sydneyu so se začeli zbirati seveda že pred letom 1957 in že leta 1953 je bil zabeležen prvi poskus organiziranja, saj je nekaj časa delovala »Slovenska zveza«. Žal pa ta organizacija ni uspela. Na sestanku 12. januarja 1957 v hiši na naslovu 21 Queen Street, Woollahra – hišo so najemali od sydneyanske nadškofije, je prišlo na spontanem srečanju navdušenih Slovencev do uresničevanja pogojev za novo slovensko organizacijo. Na sestanku so bili navzoči: Milivoj Lajovic, Ljenko Urbančič, Jože Čuješ, Milan Pleterski, Janez Klemenčič, Stanislav Rapotec, O. Turnšek, Robert Mršnik in S. Fretze. Ta neformalni odbor je 2. februarja 1957 organiziral množični sestanek sydneyanskih Slovencev. Na tem sestanku je bila ustanovljena nova slovenska organizacija, ki na začetku še ni imela imena. Izvoljeni odbor organizacije so sestavljali: Predsednik Milivoj Lajovic, podpredsednika Ivan Plesničar in Simon Pevc, tajnika Ljenko Urbančič in Tončka Vodopivec, blagajnika Janez Perko in Niko Krajc in ostali odborniki: Milan Pleterski, Alojz Kepa in Jože Renko. Na tem sestanku je bila sprejeta tudi ustava oziroma pravilnik nove organizacije, ki je kmalu dobila ime »Slovensko društvo

Sydney«. Organizacija ni imela svojih prostorov in večina aktivnosti je potekala na istem naslovu na Woollahri. Pri tem začetnem delu so imeli še posebno veliko zaslug slovenski duhovniki v Sydneyu.

Na proslavi, ki jo je globoko občuteno in domiselno pripravila Olga Lah, smo obudili spomin in dali priznanje pridnim delavcem in organizatorjem, ki so iz skromnih začetkov na Woollahri ustvarili močno organizacijo in lep slovenski dom, delavcem, kot so bili člani »Akcije za dom«, ki so leta 1964 na posebno pobudo Vinka Ovijača začeli z zbiranjem denarja za nakup »Slovenske zemlje«, kjer naj bi se zgradil dom. Za zaupnike zbranih sredstev so bili izbrani trije zanesljivi člani: pater Valerijan Jenko, Alfred Brežnik in Vinko Ovijač. Z neutrudnim delom vseh članov »Akcije za dom« in drugih sodelavcev in v povezavi s Slovenskim društvom Sydney je bilo do leta 1968 nabrano dovolj denarja, da so se lahko lotili nakupa zemlje »na hribčku« v Ferrers Road, Horsley Park, ki jo je za društvo našel Adolf Peršič. Na tej zemlji so se potem kmalu začele prireditve, pikniki, maše, športne dejavnosti, kulturne prireditve in plesi. Nešteto pridnih rok je prišlo za delo, vsak po svojih sposobnostih in možnostih, pri delu v kuhinji, organiziranju zabav, zidanju, gradnji balinišč, tudi pri kulturnih dejavnostih, folklornih skupinah in pri vseh drugih tisoč in tisoč prispevkih, ki povežejo posamezne člane v skupnost.

Na letošnji proslavi so bili s hvaležnostjo počaščeni vsi predsedniki, ki so se zvrstili pri delu za slovensko skupnost tekom preteklih petdeset let, posebno še tisti, ki so se posebno izkazali ob kriznih obdobjih, kot je bila gradnja prvega doma, preselitev doma na novo zemljo v Wetherill Park in gradnja novega doma, na koncu in ne nazadnje pa tudi vsi, ki so delali in še delajo ter ohranjajo Slovensko društvo Sydney v manj očitnih težkih časih, ko se je članstvo začelo starati in umirati. Preveč je zaslužnih imen, da bi jih lahko našli vse po vrsti in veselilo nas je, da smo jih videli med nami in tudi na odru, kamor sta jih povabili voditeljici programa Olga Lah in Tanja Smrdel. Slikovno je

bila zgodovina upodobljena tudi na ekranu, v zgodovino zapisane pa jih vse lahko najdete v spominski knjižici, kjer so o njih zbrani podatki, spomini in fotografije, zbrani in predstavljeni pod mojstrsko roko Olge Lah in umetniško ter slikovno oblikovani v režiji Florjana Auserja iz Slovenija Media House. Tako program na ekranu kot program na odru je bil zaključen z vprašanjem iz pesmi Borisa Kopitarja, ki vprašuje: »...Ali bo moj vnuk še pel slovenske pesmi?« in optimističnim zaključkom s pesmijo zbora »Rožmarin pod južnim soncem«, ki nam je v pesmi potrdil: »SLOVENEK SEM...!« Po programu so nas živo in pestro zabavali »Fantje treh mest«.

(Fotografije s praznovanja so na strani 47).

Naslednji dan, v nedeljo, se je veliko število članov udeležilo svete maše, ki je bila na vrtu Slovenskega društva Sydney pred kapelico Marije Pomagaj z Brezij. Ta dan je bila tudi prva obletnica postavitve kapelice Mariji Pomagaj, zavetnici vseh Slovencev. Maševal je pater Valerijan pri maši je, kot ponavadi, prepevala Marija Ovijač, pomagal je Lenti Lenko, ki je bil na obisku iz Melbourn, pater Darko pa je bil zadržan s krstom.

Po končani sveti maši, za katero je Bog razlil preko neba lepo sončno modrino, je večina ljudi krenila v dvorano na dobro domače kosilo, balinarji pa so končali finale tekmovanja za prenosni pokal 50-letnice Slovenskega društva Sydney. Tekmovanje med balinarji SD Sydney in Triglav-Panthers je potekalo v izredno prijaznem in prijateljskem duhu. Za svoj trud so dobili tudi lepe nagrade.

Zmagovalci tekmovanja so bili: Hedvika Samsa, Zdravko Valenčič in Rafael Zadel (vsi trije Triglav) in Frank Vrtel (SDS), drugo mesto pa so dobili: Vera Kocjančič, Miro Smrdel in Zmago Prinčič (vsi trije SDS) in Lojze Magajna (Triglav). Naj Slovensko društvo Sydney spremljajo najboljše želje vseh Slovencev, naj se še naprej razvija, se pomladi z našimi mladimi in živi še veliko let v bodočnosti!

Martha Magajna

Pater Valerijan je maševal na vrtu Slovenskega društva Sydney pred kapelico Marije Pomagaj z Brezij.

ISKRENE ČESTITKE OB ZLATEM JUBILEJU pošiljajo vsem članom in prijateljem Slovenskega društva Sydney tudi Misli in še posebej njen glavni urednik p. Ciril, ki se s hvaležnostjo spominja slovenske mladosti »na hribčku« in potem »v dolini« ter seveda ob čestitkah vsem članom namenja še molitev za pokojne predsednike in člane SDS.

Tekmovalci, ki so zasedli prva štiri mesta, so bili zelo dobre volje.

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna, fotografije Igor Poch

BOŽIČ V JULIJU

Vsako leto, ko pride v deželo zima, se ljudem stoži po tistih časih, ko je v stari domovini zima prinesla sneg in se je bližal božič. Spomini na sneg in mraz in toplo peč, koline in potice...

Božični prazniki na južni polobli v decembru, ko je vročina največja, kar nekako nimajo enake oblike, kot jih imajo v stari domovini. Vse bolj pogosto ljudje bežijo pred vročino na morje in v naravo in namesto, da bi se družina zbrala v hiši okrog jaslic z božičnim dreveščkom v kotu, sezbirajo okoli plavalnega bazena ali se zatekajo na plažo. Vsak narod ima tudi svoje tradicionalne božične jedi, s katerimi gospodinje postrežejo, potem, ko družina pride na božični dan iz cerkve. Ponekod so pečeni purani, spremljani z vsaj še dvema drugačnima vrstama mesa, prilogami, zelenjavo, pecivom in slaščicami, v Sloveniji pa tradicionalna juha, pečenka, krompir s solatami in na koncu slovenska potica. V današnjih časih obilja imajo marsikje na mizi izbiro različnih vrst mesa, solat in slaščic in prav iz spomina na stare čase božičnih praznikov v starih krajih na severni polobli se je razvila vse bolj popularna navada slaviti božič v juliju, takrat, ko je v Avstraliji običajno najbolj hladno. Iskreno rečeno, je to največkrat samo izgovor, da se družine ali prijatelji zberejo ob obloženi mizi in se skupno poveselejo ob pojedini, katero bi si drugače privoščili v decembru, če takrat ne bi bilo tako strašno vroče. Ribe, raki, školjke, pečena šunka, puranova pečenka, zrezki, vseh vrst zelenjava in solate in številne sladkarije. Celo božičnih okraskov ne manjka, trakov in balončkov, ki jih ponavadi vidimo vsepovsod v decembru, vse, da bi dalo ljudem občutek: »Zunaj je mraz, mi pa smo znotraj na toplem pri obloženi mizi in lepo nam je!«

V našem klubu smo se zbrali na začetku julija in si privoščili

Ladja »NEPEAN BELLE« mirno plava po reki.

božične in nebožične dobrote, ki seveda še veliko boljše teknejo, če jih uživamo v družbi prijateljev. Nekateri pa smo se odpeljali tudi na izlet po reki Penrith z ladjo z zanimivim imenom »NEPEAN BELLE«, ki spominja na slavne rečne ladje na ameriški reki Mississippi.

Na ladji, ki je bila lepo okrašena z božičnimi okraski, so nam postregli z božičnim kosilom in tudi sneženi mož nas je obiskal. Na koncu smo obiskali v Penrithu še trgovino, kjer se specializirajo v različnih vrstah medu in medenih proizvodih, kot so kozmetični proizvodi, pecivo in drugo. Nakupili smo si zalogo za čaj z medom in medene piškote in že je bil čas, da gremo domov.

PREKO MORJA PRIHAJAJO NA OBISK.

Avstralski Slovenci dobivamo vse več obiskov, nekatere uradne, nekatere privatne. Prvi teden

v septembru nas je v klubu Panthers Triglav obiskala skupina s Fakultete za varnostne vede - štiri študenti: Dejan Bukovič, Viktor Zupančič, Neda Kajfež in Marjana Pušnik, pod vodstvom dveh asistentov s fakultete - Juretom Butinarjem in Danijelo Frangež. Namen obiska Avstralije je bil navezati stike

Peter Kroppe, Jure Butinar in Alfred Brežnik.

s sorodnimi službami v svetu in izmenjava ter širjenje izkušenj na različnih področjih varnosti. Fakulteta, ki spada pod Univerzo v Mariboru, ima svoj sedež v Ljubljani in se je razvila iz Visoke šole za notranje zadeve. Podobne ekskurzije organizirajo vsako leto v različne dežele sveta, pogoji za udeležbo na taki ekskurziji pa so med drugim znanje jezika, sposobnost kandidata, da si sam najde sredstva za pokritje stroškov potovanja in pa tudi pogoj, da še nikoli niso bili na takem potovanju. Obiski so popeljali študente v različne dežele, kot so Poljska, Nizozemska, ZDA, Romunija, Rusija in podobno. Ena od članov skupine je Neda Kajfež, članica projektnega teama kariernega centra fakultete, ki največ s prostovoljnim delom poskuša pomagati študentom pri poklicnem usmerjanju, razvoju poklicne kariere in jim pomagati do stikov z delodajalci in tudi zbirati potrebna finančna sredstva za pomoč pri študiju. V Avstraliji so imeli smolo, da so prispeli ravno v času, ko je v Sydneyu potekalo APEC srečanje državnikov in ni bilo izgleda, da bi lahko obiskali kakršne koli policijske urade in druge institucije kazenskega pravosodja, saj so bilo vsi polno zaposleni, zato pa so lahko obiskovalci iz Slovenije iz prve roke videli, kakšno

Med privatnimi obiski je bil v Sydneyu tudi Žarko Valenčič z ženo Nancy, oba iz skoraj slovenskega mesta Cleveland Ohio, ZDA. Na obisku sta bila pri bratranceh Tonetu in Emilu Fabjančiču.

delo ima policija tukaj. Obiskali so »Missing Persons Unit«, parlament NSW, od slovenskih organizacij pa klub Panthers-Triglav, versko središče Merrylands in HASA arhiv, Slovensko društvo Sydney, nato pa še Canberro in Melbourne. Vodja skupine, asistent Jure Butinar, se je toplo zahvalil častnemu

generalnemu konzulu Republike Slovenije Alfredu Brežniku odpravniku poslov Republike Slovenije Gregorju Kozovincu, še posebej pa patru Cirilu Božiču, za njihovo pomoč pri organizaciji obiska v Avstraliji.

Konec septembra nas bo obiskala IGRALSKA DRUŽINA IZ DREŽNICE, ki bo v soboto, 22. septembra, ob 7. uri zvečer in v nedeljo, 23. septembra, ob 11.30 dopoldne po sveti maši v verskem središču Merrylands nastopila s komedijo »Sobota greha«, naslednjo nedeljo pa v dvorani Slovenskega društva Sydney s predstavitvijo Posočja v sliki in pesmi, pa še z drežniškimi štruklji zraven.

Igralska družina iz Drežnice deluje že več desetletij, leta 1994 pa je začela še bolj organizirano delovati pod vodstvom vodje skupine, Rine Berginc, s predstavo Linhartove »Županove Micke« in to

Strokovna skupina Fakultete za varnostne vede iz Slovenije pred vhodom v klub Panthers-Triglav.

delo so nadaljevali vsa leta s predstavami domačih ljudskih ali umetnih iger na domačem odru ali pa tudi na gostovanju v drugih krajih. Sodelujejo tudi z drugimi amaterskimi skupinami iz različnih krajev in organizirajo tudi abonmaje in obiske gledaliških predstav v drugih krajih. Za dolgoletno prostovoljno in ustvarjalno delo na področju kulture sta skupina in njena vodja prejeli dve občinski priznanji za leto 1998 in 2003.

Njihov največji projekt je bil "Drežnica kanadskim Slovencem", ki so ga s pomočjo Ministrstva za kulturo RS izvedli leta 2000. S projektom so se rojakom v Kanadiz domačo besedo želeli oddolžiti za njihov prispevek Posočju ob potresu. V Kanadi so večkrat odigrali veseloigro »Dva para se ženita«, posebej zanje pa so pripravili predstavitev Posočja ob petju v besedi in sliki z naslovom »Tam, kjer Soča teče, tam je moj dom«. Podoben program so junija 2002 pripravili tudi za Slovence na Reki na Hrvaškem. Obisk v Avstraliji se je pripravljajl kar celo leto in s pomočjo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije so pripravili nastope v Sydneyu, na žalost pa niso imeli na razpolago dovolj časa, da bi svoj obisk lahko razširili na druge kraje Avstralije, saj je skupina sestavljena največ iz mladih ljudi, ki so polno zaposleni in nimajo na razpolago dovolj časa za daljši obisk Avstralije. Gostitelj skupine iz Drežnice je Igralska družina Merrylands, s katerimi so že dolgo v prijateljskih stikih in katere člani so poskrbeli tudi za prenočišča, prevoz in druge potrebe gostov.

BALINARJI TRIGLAVA

Spet je prišel očetovski dan in kot vsako leto so se tudi letos naši balinarji pomerili med seboj, kdo bo zmagal v tekmovanju za pokal očetovskega dne. V starih časih smo imeli toliko balinarjev, da so za pokal očetovskega dne tekmovali samo moški in

**Tone Uršič, Lojze Mezgec,
Hedvika Samsa in Emiljan Kukovec.**

**Pokal očetovskega dne, zmagovalec
Tone Uršič z Marijo Krančič
in pokroviteljem Danilom Šajnom.**

za pokal materinskega dne samo ženske. V današnjih časih, ko se je začelo število naših članov občutno manjšati, za oba pokala igrajo mešana moštva. Letošnji zmagovalec tekmovanja za pokal očetovskega dne je bil Tone Uršič s pomočjo balinarke Marije Krančič. Pokrovitelj tekmovanja je bil Danilo Šajn, ki ima ob istem času rojstni dan. Danilo je bil tudi včasih navdušen balinar, sedaj se pa že bolj težko pripogne in je samo še podporni član balinarske skupine. Danilo in žena Zofija sta se na ta dan tudi poslovila od nas za nekaj tednov, odpravila sta se s popotno skupino iz Melbourne na popotovanje po Evropi. Na tekmovanju naslednjo nedeljo smo proslavili rojstni dan Emiljana Kukovca in Toneta Uršiča, ki sta bila pokrovitelja na tekmovanju,

kjer sta zmagala Lojze Mezgec in Hedvika Samsa. Čestitamo!

POSEBNO PRIZNANJE ZA ŽIVLJENJSKO DELO V SLOVENSKI SKUPNOSTI JE OB PODELITVI PRIZNANJ ZA "SLOVENČA LETA 2006" PREJEL VINKO OVIJAČ.

VINKO OVIJAČ je leta 1958 po trinajstih letih povojnega begunstva v Venezueli z družino prispel v Avstralijo. Dom so si ustvarili v Yagooni, Sydney. Vedno zaveden Slovenec je že v Venezueli občutil kulturno praznino med rojaki in isto je občutil, ko je prispel v Avstralijo. Izvedel je, da se je želja Slovenskega društva Sydney, da bi ustanovili svoj dom, izblinila v nič, in da je med rojaki prevladovala velika malodušnost.

Februarja 1964 je mesečnik Misli objavil njegov »Javni poziv Slovencem«, s katerim je dal pobudo za izredno uspešno akcijo med slovenskimi priseljenci, ki so imeli skupno željo ustvariti skupni slovenski dom.

»Seme njegove besede je sicer počasi poganjalo,

Marija in Vinko Ovijač s priznanji.

vendar so se le prikazale iz ne preveč rodovitne zemlje prve zelene bilke,« je takrat v Mislih zapisal sodelavec, Rudi Brežnik.

Zbrala se je skupina ljudi, ki je, navdušena, da Slovenci dobijo svoj dom, ustanovila odbor »Akcija za dom«. Naloga »Akcije za dom« je bila zbirati denar za nakup zemljišča, na katerem se ustanovi slovenski dom. Prvih 50 funtov v novi sklad je daroval Vinko. Vinko je hodil prosit za denarne prispevke od ene slovenske družine do druge in v naslednjih 5 letih ga je njegova družina, ki ga je vedno podpirala, videla zelo malo doma. Leta 1969 je bilo kupljeno zemljišče v Horsley Parku, kjer je na »slovenskem gričku« zrastel slovenski dom za rojake v Sydneyu in okolici.

Vinko je poleg predsedniškega, tajniškega in zaupniškega dela opravljal tudi druga dela: tedensko čistil stranišča, pomival okna, urejal vrt, nadzoroval gradbena dela, poleg tega pa vodil pisarniška dela – brez računalnika. Pri delu je vztrajal dolga leta, vse dokler ga ni slabo zdravje prisililo, da je prenehal. Njegov vzgled je navdušil tudi hčerko Olgo in zeta Jožeta Lah, da sta sledila njegovim stopinjam.

Vinko Ovijač je pionir, ki mu je še danes, kljub visokim letom in slabemu zdravju, slovenska skupnost globoko pri srcu. Njegovo 20 letno

neutrudno in nesebično delo za skupnost vsekakor zapušča izreden pečat v zgodovini društva in slovenske skupnosti nasploh. Gospod Vinko, hvala za delo, hvala za vztrajnost. Kot tak boste za vedno ostal kot žareča luč Slovincem v Sydneyu in v Avstraliji. Bog vas živi!

**PRIZNANJE SLOVENKI LETA KOT
“SLOVENIAN OUTSTANDING SENIOR
CITIZEN OF THE YEAR 2006” JE BILO
PODELJENO MARIJI OVIJAČ.**

MARIJA OVIJAČ, rojena v Kranju, je leta 1958 po 13 letih povojnega bivanja v Venezueli prišla z družino v Avstralijo. Skupaj z možem Vinkom se je hitro vključila v slovensko skupnost in pomagala, kjer koli in kdaj koli je bilo potrebno. Na pobudo p. Valerijana je velikokrat nudila dom mladim dekletom, ki so nujno potrebovale pomoč. Pomagala je možu Vinku pri pionirskem delu, ko se je Slovensko društvo Sydney začelo postavljati na

solidna tla. Šivala je narodne noše in sodelovala pri neštetih društvenih, kulturnih in cerkvenih prireditvah. Že 40 let redno sodeluje pri cerkvenem pevskem zboru in čeprav priletna in ji noge zelo pešajo, še nikoli ni opustila pevske vaje. Še sedaj ob nedeljah vodi ljudsko petje pri mašah v Merrylandsu, zapoje pa tudi drugod. Pred kratkim je presenetila rojake v Newcastleu in čudovito zapela pri tamkajšnji sveti maši. Pela je tudi rojakom v Brisbanu in Wollongongu. Več kot 40 krat je prostovoljno zapela solo na

Ljudsko petje na SDS je vodila Marija Ovijač, pomagal ji je Lenti Lenko, ki je prišel iz Melbourne, za glasbeno spremljavo je poskrbela naša organistinja Carmen Fuderanan - Austin.

gostijah ali pogrebih. Sodelovala je tudi v Igralski družini Merrylands in z vsako vlogo požela izreden uspeh. Izredno dobra in darežljiva kuharica še vedno prispeva dobrote iz svoje kuhinje, kadar je to slovenski skupnosti potrebno in tudi rada deli njene kuharske izkušnje z drugimi. Vedno živahna in vesela prinese iskro radosti v vsako družbo, kjer je prisotna. Marija je v vsako delo vložila 110 procentov truda.

Hvala Ti, Marija! Čestitamo Ti in želimo, da boš z nami še mnogo let!

Martha Magajna, Sydney NSW

HASA – občni zbor 2007

Piše Maria Grosman

Letošnji občni zbor Zgodovinskega arhiva za slovenske Avstralce – HASA-NSW se je bil 18. avgusta 2007 v prostorih arhiva, ki jih ima HASA v najemu pri verskem središču v Merrylandsu, Sydney. Udeležili so se ga predstavniki slovenskih organizacij iz Sydneya, Newcastla, Wollongonga ter nekateri posamezniki. Letos se nam je prvič pridružil predstavnik slovenske skupnosti iz Canberre, gospod Franc Čulek, tajnik tamkajšnjega društva, kar je sodelavce HASA še posebej razveselilo. Prav lepa mu hvala.

Z zanimanjem in pozornostjo smo spremljali poročila predsednika, tajnice in blagajničarke ter ugotovili, da deluje HASA na solidni podlagi in da se je že marsikaj uredilo, kar zadeva zbiranje arhivskega gradiva slovenskih organizacij in posameznikov v Avstraliji. Seveda je pred nami še ogromno dela, kar je razumljivo, saj se zbiranje arhivskega gradiva dejansko nikoli ne neha.

Največji dosežki HASA v tem letu so bili vsekakor sistematično zbiranje, vpisovanje in arhiviranje zbranega gradiva. Pripravljen vprašalnik je izpolnilo že večje število ljudi, kateremu je navadno sledil osebni razgovor s sodelavko HASA.

HASA je sedaj priključen na internet, in sicer preko Stičišča avstralskih Slovencev, ki ga že nekaj let z velikim uspehom vodi lastnik in direktor g. Florjan Auser. HASA boste našli, če vpišete naslov

Franc Čulek iz Canberre in Alfred Brežnik, častni generalni konzul RS za NSW in patron HASA, na občnem zboru HASA.

www.glasslovenije.com.au in potem kliknete na "Društva in organizacije".

Med letom smo pri HASA nadgradili elektronsko tehniko, katera je bila nujno potrebna. Vstavili smo novi Windows, prenosni trdi disk za varno ohranitev gradiva izven računalnika, kupili nov optični snemalec (skener) in uredili še nekaj drugih nujnih del.

Na občnem zboru smo izvolili

nov odbor, ki ga sestavljajo naslednji: Martha Magajna - predsednica, p. Darko Žnidaršič - podpredsednik, Maria Grosman - tajnica, Mihelca Šušteršič - blagajničarka ter članici odbora Zora Johnson in Cilka Prinčič.

Zbiranje arhivskega gradiva se bo nadaljevalo tudi v novem finačnem letu, odbor sam pa bo na prvi seji sestavil program dela in dejavnosti za naprej. Posebna pozornost bo posvečena večjemu usposabljanju osebja, ki delo dejansko opravlja. Vse delo je prostovoljno in brez honorarja.

HASA se iskreno zahvaljuje vsem sponzorjem. To so predvsem slovenska društva v Sydneyu, Newcastlu in Wollongongu ter številni posamezniki. Posebno se zahvalujemo Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Znanstveno - raziskovalnemu centru Slovenske akademije znanosti in umetnosti za njihovo denarno in praktično podporo.

Občni zbor HASA 2007. Od leve: Florjan Auser, Peter Kroppe, Perina Keen, Tania Smrdel, Cilka Prinčič, Ivan Klopčič, p. Darko Žnidaršič, Ivan Rudolf, Marta Magajna, Marinka Rudolf, Zora Johnson, Franc Čulek, Emil Grosman, Alfred Brežnik in Mihelca Šušteršič.

Novice iz Newcastlea

Maria Grosman

Letošnje muhasto vreme tudi Newcastleu in okolici ni prizaneslo, saj smo v noči med 8. in 9. junijem doživeli strašno neurje, ki je povzročilo milijonsko škodo in terjalo devet smrtnih žrtev. V mestu samem in okolici so se zaradi močnih padavin in čez 100 kilometrov na uro močnega vetra napolnili odvodni kanali in potoki, od koder se je voda razlila po nižje ležečih legah. V Newcastleu in še marsikje drugod - tudi pri nas v centru Cardiffa, kjer živimo - so avtomobili, ki so ljudje zapustili, ker niso mogli več naprej, enostavno plavali po ulicah, ali pa se znašli v kanalih. Med slovenskimi rojaki je bilo le nekaj manjše škode, vendar nič nevarnega.

Največja senzacija v Newcastleu je bila štirideset tisoč ton velika ladja Pasha Bulker, ki je v neurju nasedla na najbolj znani plaži - Nobbys Beach. Newcastle je eno največjih izvoznih pristanišč premoga na svetu. Pasha Bulker je bila ena od 56 preoceanik, ki prevažajo premog na vse konce sveta in so bile zasidrane ne daleč od obale. Zanimivo je dejstvo, da je bila poškodovana ladja Pasha Bulker taka senzacija, da so prihajali avtobusi, polni radovednežev, od blizu in daleč.

Danes življenje teče naprej, čeprav se posledice še vedno občutijo. Še danes imamo v Cardiffu zdravnike, ki ordinirajo v montažnih hišicah na dvoriščnem parkirnem prostoru, marsikatera trgovina, pisarna in druga poslopja pa so še vedno zaprti. Seveda ne smemo pozabiti tudi vseh tistih, ki so med tem časom ravno tako drugod po Avstraliji doživeli iste vremenske neizgode kot Newcastle, na primer v Viktoriji in Queenslandu.

Pod okriljem tukajšnjega slovenskega društva »Tivoli« smo se rojaki zadnjič srečali na našem rednem srečanju 12. avgusta, kjer smo v prijetni družbi in polni mizi poklepetali, zvedeli novice, se spomnili naših bolnih in se na zadnje zadovoljni spet vrnili na naše domove. Naslednje srečanje bo 14. oktobra, ko bo imelo društvo »Tivoli« letni občni zbor.

POGREBI:

2. septembra 2007 je v Calvary Mater bolnišnici v Waratah umrla **HELEN ADA GORJUP**. Helen je bila Avstralka, rojena v Gunedah, NSW, 27. julija 1938. Kot majhen otrok se je z družino preselila v Newcastle, kjer je spoznala Slovenca Antona Gorjupa in se z njim leta 1957 poročila. Prvi dom sta si ustvarila v Argentonu, čez nekaj let sta se preselila v Barnsley, kjer sta ostala vse do danes. V zakonu sta se rodili hčerki Stefanie in Jennifer. Helen je bila zelo skrbna in delavna. Zelo rada je šivala in delala druga ročna dela. Bila je zelo ponosna na vse, kar je slovenskega in je rada prihajala v našo sredino. Z možem sta veliko potovala in si ogledala marsikateri košček sveta, vendar je bila Slovenija Heleni najljubša. Ko je govorila o lepotah Slovenije, o Goriških Brdih, od koder prihaja njen mož Anton, ali o Bledu, smo vsi vedeli, da so bile njene misli v tistem trenutku tam, tako živa je bila njena govorica. Heleni je že nekaj časa nagajalo zdravje. Pred kratkim jo je zadela močna možganska kap, od katere se več ni prebudila. Pogreb je bil v petek, 7. avgusta 2007, njeno truplo pa upepeljeno. Možu Antonu, hčerkam in drugim članom družine izrekamo iskreno sožalje, Helen pa želimo večni mir in pokoj. Zelo jo bomo pogrešali.

**Na obisku pri Albinu Mavrič so se srečale (od leve na desno):
Albina Mavrič, Marta Kodela,
Ethel Raine, Jožefa Crnagoj,
Maria Grosman in Cilka Princič.**

12. avgusta 2007 je v Warrabrook domu za ostarele umrl **STANKO KUKEC**. Stanko se je rodil 28. oktobra 1923 v Jelovcu pri Mariboru. Po vojni se je znašel z ženo Elizabeto v Avstriji, kjer sta se rodila dva otroka, Elizabeta in Stanko. V Avstralijo so prišli 1949. leta, kjer so preko Bathursta prišli v lager v Nelsons Bayu. Pozneje so kupili hišo, prvo v Cardiff South, potem pa v Edgeworthu, kjer je Stanko ostal do zadnjega. Rodili so se še trije otroci: Mary, Frank in Ron. Stanko je 34 let delal v železarni BHP. V pokoju je skrbel za domači vrt, na katerega je bil zelo ponosen. Zadnja leta je večkrat dobil hude glavobole in lani decembra

je bil prepeljan v bolnišnico v Newcastle, kjer so najprej ugotovili, da ga je zadela možganska kap zaradi krvavenja v glavi, šele čez nekaj tednov pozneje pa, da je imel tumor na možganih in da ni več pomoči. Istočasno je postal tudi diabetik. Žena je umrla dve leti prej, in sicer 8. septembra 2005, stara osemdeset let. Dolga leta je bolehal kot diabetična bolnica, odvisna od vsakdanje doze insulina. Zadnjih osem mesecev življenja je preživela v bolnišnici. Družina je bila vedno zelo tesno povezana. Pogrebni obred je bil opravljen v Wallsendu 15. avgusta 2007. Iskreno sožalje vsem.

1957 – 2007: PETDESETA OBLETNICA PRIHODA V AVSTRALIJO

Zgodovinski arhiv za slovenske Avstralce, na kratko HASA, je prevzel organizacijo prvega skupnega srečanja vseh tistih rojakov, ki so prispeli v Avstralijo leta 1957. Iščemo rojake, ki v tem letu praznujejo 50. letnico življenja pod južnim soncem. Vseeno kako ali od kod ste prišli v Avstralijo, glavno je, da ste prišli leta 1957.

Prvotna ideja o srečanju bi naj zajela le tiste, ki so prišli v Avstralijo z letalom iz lagerja Aversi v Italiji. Med tem so se sodelavke HASA pogovarjale o srečanju tistih, ki so prišli v Avstralijo z ladjo Toscana decembra 1957. Iz vseh teh pogovorov je prišlo do sklepa, da HASA prevzame organizacijo in organizira širše srečanje vseh rojakov, ki so prispeli v Avstralijo v letu 1957.

Srečanje bo v SOBOTO, 15. DECEMBRA 2007, ob 3. uri popoldne v dvorani Verskega središča sv. Rafaela, 311 Merrylands Road, Merrylands.

Vabljeni ste vsi, ki ste prišli v Avstralijo leta 1957, ne glede na to, v katerem kampu ste bili v Evropi in ali ste pripotovali z ladjo ali z letalom.

Kot je večini že znano, je HASA organizacija, ki skrbi, predvsem v NSW, za ohranitev zgodovine slovenskih emigrantov. Poglejte po vaših omarah, kaj se je

ohranilo od tistih začetnih dni vašega življenja v Avstraliji. Morda najdete kaj, kar je del vaše in naše zgodovine in bi bilo dobro očuvati. Če prinesete s seboj, bomo vse, kar je zgodovinske vrednosti (dokumenti, vozne karte, pisma, slike, in drugo) shranili v arhivskih prostorih HASA. Zložite vse skupaj v zaprto kuverto (vsaka fotografija mora biti posebej označena na papirju, kdaj in kje je bila posneta in kdo je na sliki – na sliko samo ne pišite!), na kuverto pa napišite svoj točen naslov, telefonsko številko in elektronski naslov, če ga imate.

Prosimo vse, ki se želite udeležiti tega srečanja, da nam sporočite po telefonu, elektronski pošti ali

pa na naslov:

**HASA-NSW,
PO Box 280, Merrylands NSW 2160,
najpozneje do 1. decembra 2007.**

Kontaktne osebe so:

**Martha Magajna: 02 9609 6057;
marthamagajna@bigpond.com.au
Dora Hrvatin: 02 9604 0413;
Maria Grosman 02 4954 8619
emgrosman@aanet.com.au**

Pridite.

Podajmo si roke še enkrat!

**A se spomnite, kako mladi
smo bili takrat?
Jih poznate?**

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

NA PRAZNIK sv. Ane in Joahima, staršev Device Marije, smo skupno praznovali god naših Anic. Ob 10. uri je bila sveta maša, po maši molitev za duhovniške in redovniške poklice, nato smo odšli v dvoranco v naš skupni dom, kjer smo se ob toplém čaju ogreli za tombolo, priljubljeno igro upokojencev. Gospa Ana Likar je za kosilo pripravila kokošjo obaro, Anica Zupančič pa je poskrbela, da nismo bili žejni. Ane, ki so godovale, so poskrbele za pecivo, ob koncu smo napravili posnetek, manjka gospa Anica Rant, ki je zaradi obveznosti zapustila veselo družbo **(fotografija desno)**. Bil je lep dan, dan, ko pustimo svoje skrbi doma in preživimo nekaj ur v veselem razpoloženju.

Drugo srečanje je bilo na praznik Marijinega vnebovzjetja. Najprej smo se pri sveti maši izročili naši skupni Materi Mariji, jo prosili, naj izprosi pri Bogu milosti, ki so nam potrebne na naši življenjski poti. Ob koncu svete maše smo našo Mater počastili z litanijami Matere Božje, zatem smo se preselili v dvoranco - ta dan je bil namenjen upokojencem. Po igri je bilo skupno kosilo; pridne žene so vse postregle, za slaščico pa so pripravile palačinke. Da ne pade breme samo na ene, so potem druge priskočile na pomoč in oprale posodo. Vsem, ki se udeležujejo in pomagajo pri skupnih kosilih, naj Bog povrne!

Prvo nedeljo v septembru smo praznovali dan očetov. Pri sveti maši smo molili za vse pokojne očete in tudi žive, posebno za vse iz naše slovenske verske skupnosti. Ob koncu svete maše je Rosemary Poklar prebrala dve kratki črtici iz življenja očetov. Marsikatero oko je bilo rosno ob poslušanju resničnih dogodkov, ki jih je pisalo življenje. V dvoranci, ki nam vedno služi v pravi namen, je gospa Angela Dodič s sodelavkama Silvo Šajn in Anamarijo Zupančič pripravila obložene kruhke, Tone Jesenko pa poskrbel, da niso bili očetje žejni. Kot za kakšne večje slovesnosti je tudi tokrat Angela spekla veliko in okusno torto, ki smo je bili deležni vsi.

Hvala vam, žene, da ste postregle može in očete za praznik **(fotografija spodaj)**. Nedelja, 26. avgusta, je bila posvečena izseljencem. Ob 3. uri popoldne je bila sveta maša za izseljence. Somaševanje 13 izseljenskih duhovnikov je vodil dekan hindmarške župnije; v

lepem številu so se udeležili svete maše azijske in tudi afriške skupnosti. Med udeleženci smo bili tudi Slovenci. Anita Polazer je zastopala našo skupnost in je med sveto mašo prebrala drugo berilo v slovenščini. V lepi slovenski narodni noši je pokazala, da je ponosna, da pripada slovenski skupnosti v Južni Avstraliji. Po končani sveti maši je bila agape - pogostitev. Vsaka skupnost je pripravila hrano, ki je značilna zanjo. Gospodinji Angela Dodič in Iva Kresevič sta spekli štrudelj. Z Anito in starši pa smo naredili pri katedrali spominski posnetek. Hvala vsem za sodelovanje, da smo predstavili tudi našo slovensko skupnost svete Družine.

Kaj bo novega v naši skupnosti?

Na prvo oktobrsko nedeljo, 7. oktobra, bo sveta maša že ob 9.30 dopoldne, ker grem na mladinski koncert v Canberro in me bo tokrat nadomeščal duhovnik iz hrvaške skupnosti, gospod Luka Pranič. Pred dobrimi tremi leti še ni bilo težko najti zamenjavo, saj je bilo nekaj več frančiškanov v Adelaidi, danes smo še samo trije. Pri škofijskih duhovnikih pa je skoraj nemogoče dobiti zamenjavo. Vedno vabim ob petkih k skupni molitvi za nove duhovniške in redovniške poklice, da bi imeli svojega duhovnika. Naša slovenska skupnost se ne zaveda, kaj pomeni imeti svojega duhovnika. Avstralske župnije se tega bolj zavedajo, saj je veliko župnij brez duhovnika in že v Adelaidi so župnije, ki nimajo duhovnika, tako da mora skoraj vsak duhovnik skrbeti za tri župnije, na podeželju pa morajo duhovniki prevoziti več sto kilometrov, da duhovno oskrbijo male župnije.

Sedaj, ko bomo stopili v mesec oktober, molimo po družinah rožni venec za poklice. V naši cerkvi bo vsak petek po sveti maši izpostavljeno Najsvetejše in bomo molili sveti rožni venec. Vabim vas, da bi radi molili za poklice. V Sloveniji veliko molijo za nove poklice in vztrajnost. Bog vedno kliče v vinograd. Koliko poklicev je v naših skupnostih v letih slovenskih misijonov od leta 1950... Vsak si lahko izpraša vest, kaj smo storili za nove duhovne poklice...

Na misijonsko nedeljo, 29. oktobra 2007, bomo po sveti maši imeli skupno kosilo, namenjeno našim misijonarjem. Vabim vse, da na ta način pomagamo pri širjenju Božje besede tistim, ki prinašajo Veselo oznanilo!

p. Janez

O B V E S T I L O

VOLITVE PREDSEDNIKA RS 2007

1. Volitve za Predsednika Republike Slovenije bodo v nedeljo, 21.10.2007.

2. Slovenski državljani s stalnim prebivališčem v tujini: Svoj glas lahko oddate neposredno na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri na dan volitev, tisti volivci, ki bi želeli glasovati po pošti, pa morajo poslati zahtevek za glasovanje po pošti Državni volilni komisiji do 21.09.2007. Zahtevek se lahko pošlje neposredno (Državna volilna komisija, Slovenska 54, SI-1000 Ljubljana, Slovenija), po faksu (0011 386 1 4331269) ali po elektronski pošti (rvk@gov.si – *zgolj v skenirani verziji*). Glasujete lahko tudi v Republiki Sloveniji, vendar morate svojo namero o tem sporočiti Državni volilni komisiji do 18.10.2007.

3. Slovenski državljani s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki v tujini začasno prebivajo: V kolikor bi želeli glasovati na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri ali pa po pošti, morate o tem obvestiti Državno volilno komisijo in ji v ta namen poslati zahtevek za glasovanje po pošti ali na diplomatsko konzularnem predstavništvu do 21.09.2007.

4. Na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri smo prejeli volilne imenike za razgrnitev za tiste državljane Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji. Volilni imeniki zajemajo stanje na dan 24.08.2007. Vsak državljan ima pravico pregledati volilni imenik ter, v kolikor so podatki nepravilni, zahtevati popravek. Popravek imenika se lahko zahteva ustno ali pisno pri veleposlaništvu najpozneje do 06.10.2007.

Obvestila in predpisani obrazci se nahajajo tudi na spletni strani Državne volilne komisije: <http://www.dvk.gov.si/>

IZ KRALJIČINE DEŽELE - QUEENSLANDA

ČESTITATI moram umetniku Lojzetu Jeriču, ki je tako lepo in posrečeno izdelal mozaik patra Bazilija, da ste Melbournčani lahko res ponosni na svojega umetnika. Pokojni pater Bazilij zasluži lep in trajen spomin v upodobljenem mozaiku. Večkrat se ob prebiranju Misli spomnim pokojnega patra Bazilija. V takratnih Mislih smo večkrat opazili nagajivega tiskarskega škrate, ki mu je večkrat ponagajal, kar je razumljivo, saj je pater Bazilij dostikrat sestavljal revijo v poznih nočnih in jutranjih urah. O tem škrtu ne čitamo več, čeprav se še vedno pojavi tu in tam.

V zadnji številki je ob sliki šaljivih brisbanskih klepetulj tiskarski škrtat vstavil moje ime, moralo pa biti ime Karla Knapa (Misli, julij – avgust 2007, stran 19; hvala za sprejeto opravičilo – op. urednika). Karel je zelo dobro poznan, ne samo v slovenski skupnosti na Zlati obali, temveč tudi v brisbanski skupnosti, saj mu je naša skupnost dolžna zahvalo za veliko prostovoljnega dela, ki ga je vložil kot gradbenik za dobrobit rojakov na tem delu sveta. Zdi se mi, da je tiskarski škrtat imel prste tudi v tretji številki Misli (maj – junij 2007, stran 9), kjer je pogovor z zelo zaslužnim Fredijem Brežnikom. Vse piše zelo lepo in prav in sem hvaležen uredniku za objavo, le en izraz se mi je zdel nejasen, ko g. Brežnik imenuje obdobje po vojni: po osvoboditvi... Le kakšni osvoboditvi neki, saj je šel slovenski narod po vojni skozi najhujšo Kalvarijo v svoji zgodovini. Tudi družina g. Brežnika jo je izkusila. Zato je možno, da je bil tudi tamkaj krivec tega izraza po osvoboditvi... tiskarski škrtat ali kakšen drugi nagajivi škrtat. Gospoda Brežnika spoštujemo tudi tukaj, saj nam je veliko pomagal pri organiziranju SNS Qld., z informacijami in navduševanjem ob času osamosvajanja Slovenije.

V nedeljo, 29. julija 2007, pa je bila na Gold Coastu maša narodov. Nadškof J. Bathersby je ob več kot tisoč navzočih vernikov daroval sv. mašo in pri tem dejal, da si ob tolikih različnih in raznobarnih narodnih zastavah in skupinah že lahko predstavlja sliko nebes. Slovenci smo imeli po maši tamkaj tudi svojo stojnico, kjer so prodajali domače dobrote. Prilagam **fotografijo (zgoraj)**, ki mi jo je posredovala Jana Čeh.

Z leve stojijo: zastavonoša Jože Gjerek, Marica Pal, Jana Čeh s svojo vnukinjo Isabelo in korejski duhovnik z ministrantom.

V Brisbanu pa smo že sprejeli križ in ikono Matere Božje svetovnega dneva mladih – SDM. Priprave na svetovni dan mladih v Sydneyu že potekajo dalj časa. Križ SDM je najbolj značilen in zgovoren simbol SDM in je zamisel papeža Janeza Pavla II. Lesen križ, visok 3,8 metra, je bil narejen kot simbol katoliške vere in je bil v času svetega leta 1983 postavljen poleg glavnega oltarja v baziliki sv. Petra v Vatikanu. Konec leta je papež križ daroval mladim sveta, ki naj bi ga nosili po svetu kot simbol Kristusove ljubezni do človeka. Na cvetno

nedeljo 2003 je papež predstavil nov element SDM, ikono Marije, z besedami: "Od zdaj naprej naj spremlja SDM skupaj s križem. Glej, tvoja mati! Predstavljala bo Marijino materinsko prisotnost pri mladih, ki so poklicani, kot apostol Janez, da ji izrazijo dobrodošlico v svojem življenju." Od takrat dalje križ spremlja tudi podoba naše Gospe. Križ mladih je prepotoval že skoraj ves svet. Lani sta križ in ikona prepotovala afriški kontinent, letos pa Azijo in Oceanijo. Avstraliji je 1. julija

letos v Sydneyu izročila križ in podobo novozelandska delegacija. S tem se je začelo potovanje po Avstraliji. V Brisbanu smo sprejeli križ SDM in podobo Matere Božje v nedeljo, 19. avgusta 2007. Za to pomembno slovesnost so bile daljše priprave, posebno še v multikulturnem odboru, ki je v sklopu nadškofije Brisbane organiziral spored. V odboru multikulturnega centra za pripravo maše smo bili vključeni tudi Slovenci. V brisbanski katedrali sv. Štefana je bila slovesna sveta maša, ki jo je daroval pomožni škof Joseph Oudeman.

Marijino ikono sta nosila Bernard in Mariah Cuderman. Med osmimi nosilci križa SDM različnih narodnosti je tudi prva za ikono Matere Božje naročnica Misli gospa Elizabeta Camay.

Pri maši so sodelovale različne narodne skupine s pevskimi zbori. Slovenci smo bili dobro zastopani, saj nam je bila dodeljena čast, da smo v slovenski narodni noši ponesli podobo Matere Božje v procesiji v brisbansko katedralo. Marijino ikono sta nosila Bernard in Mariah Cuderman (**fotografija na naslovnici in na strani 22**). Slovenska je bila tudi prošnja med mašo. S tem pa smo tudi predstavljali že kar tri naše tukaj živeče generacije. Križ SDM je osem predstavnikov različnih narodnih skupin poneslo v katedralo. Med njimi je bila tudi naročnica Misli, gospa Elizabeta Camay, ki je dolga leta živela v Sloveniji in je med nosilci križa zastopala albansko skupnost (**fotografija na strani 22 desno**). Katedrala je bila polna navdušenih vernikov iz vseh celin sveta. Po maši je sledilo češčenje križa in Matere Božje.

Sydneyski škof Anthony Fisher OP, koordinator SDM 2008, v lepi slovenščini preko internetne strani lepo vabi vse Slovence v pozdravnem pismu z besedami dobrodošlice: »G'day, moji dragi mladi prijatelji!« Več o tem lahko berete na internetnem naslovu: http://www.drustvo-skam.si/sdm/05_wyd08_pilgrims.htm

V nedeljo, 26. avgusta 2007, pa nas je razveselil brisbanski tednik The Catholic Leader, ki je na prvi strani objavil celostransko fotografijo z našim Bernardom in njegovo hčerko Mariah. Tam tudi razloži in predstavi slovenski par, ki v narodni noši občuduje podobo Božje Matere, preden sta jo ponesla v procesiji v katedralo sv. Štefana. Slovenci smo bili tega še posebno veseli, saj so izbrali ravno naš slovenski par od več deset tisočev sodelavcev in častilcev, ki so prisostvovali pri

Naslovna stran brisbanskega katoliškega tednika, kjer sta predstavljena Mariah in Bernard Cuderman v slovenski narodni noši, ko občudujeta ikono Marije z Jezusom, preden sta jo ponesla v procesiji v katedralo sv. Štefana. Od več deset tisoč mladih častilcev križa in ikone, ki so prisostvovali in sodelovali v različnih prireditvah tukaj v Brisbanu, smo Slovenci v narodni noši prišli na prvo stran. Avstralski mediji so nam zelo naklonjeni.

ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče.«

Ivan Pišotek me je opozoril na novico, ki jo je objavil tamkajšnji radio in dnevni tisk o smrti 47-letnega moškega iz Slovenije. Njegove ostanke so po enem letu s helikopterjem našli na robu puščave, 60 km od Windorah na zahodnem delu Queenslanda, skupno s kolesom znamke Repco in njegovimi dokumenti. Pokojni je lani, meseca maja, prišel v Avstralijo preko Brisbana iz Indonezije. Dokler potekajo raziskave in DNA pokojnega, odgovorni urad njegovega imena ne bo objavil za javnost. Zato moramo počakati za nadaljnje informacije o njegovem imenu in od kod je bil doma.

Sporočam tudi, da nas je zapustil še en rojak: **ŠTEFAN TAYLOR** je umrl 20. avgusta 2007 v Brisbanu. Bil je dolgoletni član slovenske radijske skupine 4 EB, kakor tudi član društva Planinke. Rojen je bil ob Soči, v kraju Anhovo pri Gorici. Zapustil je hčerko in dva vnuka. Po pogrebni slovesnosti v Tweed Heads je bil upeljen. Naj v miru počiva.

Hvala Francu Penku za sporočilo.

Lep pozdrav iz Brisbana - Mirko Cuderman
mirani@internode.on.net

ODMEV IZ CANBERRE

Z veliko skrbjo sem prebral Čulekovo poročilo o prodaji Slovenskega doma v Canberri in soglašam, da bi prodaja bila za nas vse velika tragedija.

Vsi spomini na izredno lepe trenutke in čase, ko smo skupno gradili Društvo in dom, in spomini na sočlane, ki niso več med nami, s katerimi smo se trudili in ustvarili nekaj iz nič, niso na prodaj. Postali so dragoceni in neprecenljiv zaklad, zato, po moji presoji, dom ne sme biti prodan. To ni le moje mnenje, ampak je mnenje večine, ki je ogorčeno protestirala na članski seji leta 1998, ko sem bil predsednik, ker je pred sejo nekaj ljudi brezvestno zavajalo člane, da jaz (Falež) prodajam Dom... Seja je zaradi neresničnih novic bila zelo nemirna in je pokazala, da Dom ni na prodaj.

Stvar je nezasišana, ker sem pred sejo razposlal pismo z obvestilom, da nek agent ponuja društvu neko finančno rešitev, o kateri naj odločajo sami. Opozoril sem jih, da jaz, niti kdo drug, doma ne more prodati iz več razlogov:

1. Prodajo mora potrditi seja odbora.
2. Prodajo mora diskutirati in odobriti članska seja.
3. Prodajo mora dovoliti ACT Government, ki je parcelo podelil.
4. Pravila Društva prodaje ne dovolijo.

Najbolj odločilno pa je dejstvo, da kupca Društvo nikdar ni imelo. Sicer je res, da je sosednji Bowling klub na pobudo Justina Hodnika pisal Društvu, da je pripravljen plačati 190.000 dolarjev. To je enako, kot da se iz nas norčujejo, saj vsaka hiša stane toliko ali več. Odbor je sosedovo ponudbo enostavno ignoriral, ker smo jo smatrali za žalitev.

Od kod torej stalne klevete in zdaj še Čulekova trditev, da je dom bil že skoraj dvakrat prodan. Zakaj zavajanje in vznemirjanje članov? Nazadnje naj omenim še »Free Loaders«, ki jih je odkril Franc Čulek. V času mojega dolgoletnega delovanja za društvo in večkratnega predsedovanja sem vedno čutil, da so naši Slovenci bili izredno radodarni in so vedno pripravljeni napraviti več, kot je potrebno. Brez njihovih žrtev, v majhni skupnosti dobrih sto družin, nekaj je bilo tudi samcev, bi ne bilo mogoče zgraditi tak dom kot je naš, kar so menili mnogi. Skupaj smo zgradili Dom, ki je lahko ponos ne samo Slovencev v Canberri, ampak vsej slovenski skupnosti v Avstraliji. Upam, da bo odbor znal zbrati energijo in navdušenost Slovencev, ker vem, da je še vedno na razpolago, če bo le dana priložnost.

Hvala, da sem lahko obudil spomine.

Cvetko Falež, Canberra ACT

CIRIL VELKOVRH,
Glej, kako lep je ta naš svet.
Besedila ob razstavah fotografij naravne in kulturne dediščine s poti po Sloveniji.
Ljubljana, Družina 2007, 176 strani.

Ciril Velkovich je po upokojitvi sprva prehodil Slovensko planinsko pot, ki vodi od Maribora prek Pohorja in vseh najvišji in najlepših naših gora na Triglav, od tod pa se spusti pri Ankaranu do obale Jadranskega morja, ki je po besedah **papeža Janeza Pavla II.**, kot jih je povedal v Postojni, 18. maja 1996, na svoj 76. rojstni dan, »naše odprto okno v svet 3. tisočletja«. Ob poti je fotografiral naš gorski svet, gore in doline, vode in rože. Kasneje pa je poiskal in fotografiral tudi v krajih, skozi katere poteka ta pot, vseh 350 verskih znamenj od cerkva in kapelic do križev in drugih obeležij, ki predstavljajo vredni del naše kulturne dediščine. Podobno delo je opravil še ob Aljaževi in Slomškovi poti, v nekaterih občinah in župnijah ter manjših in večjih krajih (v mestni občini Ljubljana je 65 cerkva, v Brdih 50 itd). Od leta 1997 do konca leta 2005 je postavil 300 manjših in velikih razstav v domovini in tujini. Pri odpiranju razstav so slavnostni govorniki, med katerimi so bili različni kulturni delavci, mojstri fotografije, umetnostni zgodovinarji, akademski slikarji in kiparji, akademiki, duhovniki in celo škofje, pripovedovali o lepotah slovenske pokrajine, ki je nesporno med najlepšimi deželami na svetu, in o kulturnih vrednotah fotografiranih objektov.

Avtor je v knjigi **GLEJ, KAKO LEP JE TA NAŠ SVET** zbral besedila tistih 73 govorov, ki so jih slavnostni govorniki tudi napisali pri odprtih razstav njegovih fotografij naravne in kulturne dediščine s poti po Sloveniji. Z opravljenim delom je spoznal, da še vedno veljajo Cankarjeve besede iz črtice *Kurent*: ... Nazadnje mu je ostalo polno prgišče lepote; razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih gorc do strme tržaške obale ter od Triglava do Gorjancev, in je rekel: »Veseli ljudje bodo živeli tod. ...«

Te lepote naše domovine bi radi ponudili v sliki in besedi tudi tistim Slovincem, ki sami ne morejo opraviti tako dolge in naporene poti.

dr. Janez Gril

Knjigo lahko naročite tudi na avtorjevem naslovu:

Ciril VELKOVRH, Zihlerlova cesta 10 / VI

SI - 1000 Ljubljana

tel. iz Avstralije: 0011 386 40 258 992

e-pošta: ciril.velkovich@amis.net

Cilka Žagar - ne le pisateljica, tudi vrhunska pesnica

Cilka Žagar je dragocen slovenski opal iz avstralske puščave, ki nas ponovno in ponovno preseneča s svojo plodno domišljijo in bogato literarno ustvarjalnostjo. Tokrat se nam je javno razkrila v dveh pesniških zbirkah, v slovenščini in angleščini. Na spletni strani internetne založbe Lulu je izdala slovensko zbirko pesmi «Spominčice» in angleško zbirko «**Lost in a bunch of weeds**».

Cilka nam je dobro poznana kot pisateljica, ki je obogatila slovensko-avstralsko kulturno delo z devetimi knjigami proze. Kot pesnica pa se je vsa dolga leta njenega izseljenstva izražala bolj intimno in sramežljivo zase. S tokratno objavo potrjuje, da v svoji neizmerni nadarjenosti prekaša mnoge slovenske literarne ustvarjalce v izseljenstvu. Prepolna je bogate dediščine in spominov iz domačih dobrav, ki jih nosimo tudi mnogi izseljenci kot svetinje v srcu, zato: *“Tujcem ponujamo spomine / Na gore in doline / Ki smo jih zapustili / S solzami umivamo poti do mladosti”*.

Nenehno se spominja drage mame: *“Ko je rodila devetega / Rjuhe je pregrnila po slami / Ponošene pretrgala za plenice / Da smo spali ko rajsko detece...”* Pogreša njene modre in tople besede: *“Dolarje ti pošiljam mama / Dolar pozna ves svet / A ti mi pošlji Besede / Ki grejejo poti do srca”*.

Rada se spominja ljubljene očeta: *“Še enkrat oče o Rdeči kapici povej / Še enkrat pojdiva domov / Ko se ptički ženijo / Da mi boš izrezal piščalko iz vrbe ob Krki / In me učil ptičjih melodij spomladi / Da bi mi še enkrat pogrel roke s toplim kostanjem v jeseni / Da bi še enkrat šla preko Dobrav / A ti si za vedno zaspal / Ne morem več domov”*. Spominja se svoje rosne mladosti, ki preveva vso njeno bit: *“Doma ima ljubezen vonj sena / Bela kot majska šmarnica / Del neba kot spominčica / Kot solza za slovo snežinka”*.

V njenih toplih in čustvenih verzih lahko prepoznamo sami sebe, saj pogostokrat izpoveduje čustva naših izseljenskih src: *“Avstralija nima stezic moje mladosti...”* V našem imenu izgovarja besede, ki jih čutimo in nikakor ne morejo iz ust, ker jih ne znamo izpovedati tako čisto iskreno in umetniško zaokroženo: *“Avstralija kot mačeha je polna darov / Ker nas ni rodila / Ne joka / Ko tožimo za materjo / Ki nas je pahnila iz gnezda / Tiha gradi mostove do srca / In le ko smo spet doma / Čutimo, kako draga nam je Avstralija”*. Bridko je njeno spoznanje kot vseh izseljencev: *“Brezdomci smo / Široka so naša pota / Nihče za nami ne joka / Nikjer doma...”*

Svoj materinski čut in skrb za nedolžnost otrok je hudomušno izrazila v verzih: *“Prvi pride, prvi je / Pokaži sinko zdaj roge / Pazi se, ker vsi ljudje / Imajo*

krempeljce / Prvi pride, prvi je / Rini se / Če ne gre / Skrij roge / Zametne blazinice / Pokrivajo naj krempeljce...”

Cilkina poetična duša kot “Pajek prede mreže med besede / Med drevesa / Med oceane...” nenehoma. Kot mnogi izseljenci, tudi Cilka, čuti bližajočo se tihotapsko starost, ki ji diha za vrat, zato skrbno čisti in pospravlja predale svoje duše in skrite koticke svojega srca: *“Umivam sedanost in police / Da se bo bodočnost svetila za prijatelje...”* **Obračunava z življenjem in “Z Bogom se redno srečuje:** */ Kliče me / Sredi noči me budi / V veselje me vabi / Strah me je / Ni luči / Ne vidim poti / Le ko srečujem ljudi / Vidim / Da smo vsi / Na isti poti”*. Zaveda se, kako je *“Kratka pot med nama, Bog / Včeraj smo gledali umiranje / Danes umiramo / Bog vzemi svoje, / In zemlja svoje / Da bo večnost cela. / Dolžnosti so opravljene / Radosti doživete / Prošnje odobrene / Ustnice poljubljene / Polna darov je hiša / Polna praznine duša / Naprej hitimo / Domov se vračamo / Za srečo delam zdaj obračune / Za objeme plačujem odškodnino / Pesem rabim / Ker ni več vina / Dnevi so sivi / In nočem več niti spomina...”*

Cilka je v svojih zrelejših letih literarno plodnejša kot kdajkoli, kljub usodnim zaprekam v življenju. Svoje pogoje izrazi z verzi: *“Če mi ne bi porezal peruti / Bi ne stala ob tebi / Polna modrosti / S košaro nedoživetih norosti”*.

S svojim življenjskim sopotnikom ugotovita: *“Ne iščeva več oblasti / Ni nama do časti / Nikogar več ne skrbi / Zakaj brskava po spominski knjigi”*.

Njena pesniška zbirka je popolna in zaokrožena življenjska celota, od rane mladosti do jeseni življenja, ki nam jo podarja kot svojo dediščino: *“V moje hrepenenje gledate / Moje misli hočete brati / Pod luč nosite moje žile / Kjer teče poželjenje do vaših zelenic”*.

Cilka, izredna in čudovita si v vsej svoji biti in ustvarjalnosti! Ponovno čestitamo!!!

Pesniški zbirki lahko naročite pri internetni založbi Lulu, na naslovu www.lulu.com

Jožica Gerden, Mildura VIC

TURJAK

Turjak je bil včasih slavni Turjak. Po zadnji končani vojni pa se je ime spremenilo in se imenuje krvavi Turjak. Vsi tisti, ki smo bili prizadeti, ga imenujemo krvavi Turjak. Jaz sem izgubila brata Adolfa Mihelčiča iz velike poznane družine iz vasi Škocjan, številka 9. Brat Adolf je komaj zacvetel v mladega fanta in je izgubil življenje. Komunisti so ga ubili na Turjaku. Rana, ki še ni bila zaceljena, se znova odpira. To pišem za brata Adolfa. Brat Adolf, počivaj v Božjem miru.

Sestra Jelka Kariž z družino, Geelong VIC, sedaj v domu matere Romane v Kew.

Čez Avstralijo v salamonsko bogoslovje

Salamonski otoki so štiri ure leta od Brisbana, a o njih in Cerkvi na njih ne vemo veliko. Na poti tja se je pri nas ustavil dr. Drago K. Ocvirk, profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani in urednik Misijonskih obzorij. Iz bogoslovja blizu glavnega mesta Honiara, kjer predava ta trimester, je poslal nekaj zanimivosti za bralce naših Misli.

Zemeljski rodeo

Po večerji sva z Ivico, sobratom Hrvatom iz naše slovenske province lazaristov, sedla na star razmajan kavč in pogovor je stekel o razmerah doma. Naenkrat je začel kavč škripati in se majati. »Se bo podr!« vprašam. »Ni navajen takšne teže,« se je zasmel Ivica. Res, dva sto in več kilska težaka ... Takrat opaziva, da se trese vsa hiša. Spogledala sva se: Potres! »Nič posebnega, tega smo tu navajeni,« me je pomiril Ivica. Treslo je vse močnejše, zmanjkalo je elektrike, bila sva v popolni temi, toda Ivica to ni spravilo s tira: »Kar počakajva, saj bo minilo!« A se je pošteno uštel. Začelo je prav rukati, nastal je strašen trušč, nekaj se je prevrnilo. »Bježimo, brzo, daj ruku!«, je Ivica v hipu pozabil vso slovenščino, v kateri sva se prej sprehajala po domačih logih. Potegnil me je do vrat, a jih ni mogel odkleniti, tudi jugoslovanska psovka ni zalegla. Spet me je krepko potegnil naprej v hodnik, tako, da mi je njegova roka ušla. Tipaje, kot kak pijanec, sem sledil njegovemu zdaj že kričečemu spodbujanju *brže, brže!* A kako naj grem hitreje, ko je črno kot v rogu. Slišim, da je odprl vrata, zunaj je, za njim dotipam še sam. Na dvorišču so že vsi sobratje; Viktor ima baterijo. Neverjetno grozljiv občutek je, ko ni nič trdnega, na čemer bi stal ali česar bi se oprijel. Rodeo, čisti rodeo! Zemlja, podivjan bik, mi pa jezdec, brez vajeti in sedla.

Pod milim nebom smo stali in se čudili. Jafet, domačin, je dejal, da takšnega tresenja pa še ne; tudi Filipinec Frank, rektor, ni doživel ničesar podobnega. Drugi, ki so manj časa v deželi, so vsi iz sebe samo pritrjevali: »Kaj takega pa še ne!« Potresi so redna reč na Tihomorskih otokih, so modrovali, vendar kot valovanje, drhtenje, zibanje, ne pa kot butanje, udarjanje, rukanje. Ponavadi so kot valovi, ki jih blag veter vozi po morski gladini,

ta pa je bil kakor bučanje in udarjanje ob skalovje razbesnelega morja, ki hoče naprej, a ga skalovje ustavi, zato se hitro umakne in znova, še močnejše zažene v skalovje, znova in znova. Sam sem le poslušal in se vsemu čudil, toliko bolj, ker sta bila za menoj dva tedna povsem drugačnih dogodkov in vtisov v Sydneyu in Melbournu.

Obpotni angeli

Še večer prej sem sedel v Sydneyu v italijanski restavraciji, kamor sta me povabila častni generalni konzul Republike Slovenije za New South Wales g. Alfred Brežnik in njegova žena Jeni. Imel sem res neizmerno srečo, da sem spoznal gospoda Fredija - tako želi, da ga kličem - ki je doma iz Šentjurja pri Celju. Ob prvem srečanju mi je dejal, da sem podoben njegovi mami, jaz pa sem odvrnil, da me je spomnil na mojega očeta takoj, ko sem ga ugledal. Ugotovila sva, da ima po materini strani nekaj Ocvirkove krvi. Če ne bi bilo njega, bi moral noč pred odhodom na Salamonske otoke predremati kar na sydneyanskem letališču, kajti pri sobratih, ki so me gostili, ni bilo nikogar doma, da bi me pred četrto zjutraj odpeljal na letališče. Ko je gospod Fredi zvedel, kako mislim prebiti noč, me je takoj povabil, naj prespim pri njih, zjutraj pa me bo odpeljal na letališče. In zato sem se tisti večer znašel v italijanski restavraciji.

Zjutraj je šlo do letališča vse kot po maslu. Tam se je zataknilo pri prtljagi, ker je bila pretežka. Nič posebnega, saj sem imel s seboj precej knjig. Nekaj sem jih nakupil v Sydneyu, še več in še bolj potrebne pa v Melbournu, kamor me je za nekaj dni povabil pater Ciril Božič. Tam sem lahko občudoval ogromno delo naših frančiškanov,

Dr. Drago Ocvirk po sveti maši Geelongu na društvu Ivan Cankar, ob njem levo g. Peter Mandelj z ženo Ivo, ki je 12.8.2007 prejel priznanje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za svoje dolgoletno delo v slovenski skupnosti. Priznanje mu je izročil odpravnik poslov veleposlaništva RS v Canberri, g. Gregor Kozovinc (prvi z leve). Za dr. Ocvirkom stoji predsednik Slovenskega društva v Geelongu in predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije g. Jože Ramuta, ob njem predsednica društva Jadran g. Romana Zetko z možem Marjanom in obe Mandeljevi hčerki Ana in Marija (sedi) z možema. Čestitamo g. Petru, tudi članu Sveta za Slovence po svetu pri predsedniku vlade RS.

še zlasti zadnjega od njih, p. Cirila, med rojaki v Melbournu. Na moje veliko veselje se je p. Ciril zelo potrudil in poiskal trgovca z verskimi knjigami, ki je imel vse, kar sem potreboval za Salamonske otoke. Nabral sem jih kar precej, tako da je bil račun dobro zasoljen. »Učenost ni poceni,« je pomodroval Ciril, »a ker je za misijone, bom plačal jaz,« se je zasmel dobrodušni frančiškan. In ta uknjižena modrost ni težka le za učenje, marveč tudi na tehtnici na letališču v Sydneyu. Solomon Airlines, ki me bo pobrala v Brisbanu, računa 17 dolarjev za vsak kilogram preveč. »Pustite meni, saj je za misijone,« ni odnehal gospod Fredi in je poravnal zabeljeni račun.

Nič kolikokrat sem slišal od naših misijonarjev, kako jim je na poti priskočil na pomoč kakšen rojak ali naš duhovnik na tujem. Toda ne pomnim, da bi v Misijonskih obzorjih, ki jih urejam, kdaj omenili te obpotne angele varuhe in misijonske dobrotnike na tujem, kjer njihova pomoč še kako prav pride. Uvrščajo se med tiste može in žene, ki so nudili streho nazareškemu oznanjevalcu Božjega kraljestva, in med tiste, ki jih sv. Pavel, apostol narodov, tako hvaležno omenja in se zanje

zahvaljuje Bogu zaradi njihove pomoči in gostoljubnosti. Tudi sam se od srca zahvaljujem svojim dobrim angelom v Avstraliji: konzulu Alfredu Brežniku, njegovi soprogi Jeni, patru Cirilu, Anici in Janezu Škraba za misijonski dar, Angelci in Jožetu Veedetz, Mariji in Ložetu Kerec, Olgi in Tonetu Bogovič, ki so me sprejeli pod streho in pogostili. Hkrati pa v to zahvalo vključujem vse rojake, ki ste kakorkoli pomagali našim misijonarjem na njihovi poti, da so lažje prišli do svojega cilja, oz. širokosrčno podpirate njihovo tako pomembno apostolsko delo.

Salamonska Cerkev in dežela

Zemlja se ni in ni hotela umiriti, potresni sunki so se vrstili vso noč in še naslednji dan, potem pa nas je še dva tedna zatreslo

dvakrat ali trikrat na dan. Brez elektrike smo ostali tri dni, sicer pa ta pride in gre ko dež. Zaradi varnosti in boljšega počutja me je Ivica prvo noč prenočil v svoji hiši, če lahko tako imenujem barako na kovinskih nosilcih. Prav zaradi potresov so tu stavbe na kolih, lesenih ali kovinskih, tako da človek najprej pomisli na mostišča, kakršna so imeli starodavni prebivalci ljubljanskega barja. Na stavbah ni bilo škode, le omare in police so se podrle.

V bogoslovju je bilo najhujše razdejanja v knjižnici, kjer so se police prevrnile druga čez drugo. Bogoslovci so jih že drugi dan postavili nazaj, knjige pa zložili, kakor jim je katera prišla pod roko. Knjižnica nima kataloga, a so bile prej zložene vsaj tematsko in se je vedelo, kje je filozofija, kje svetopisemske vede, kje teologija. Zdaj je vse pomešano in človek mora brskati po vseh policah, da odkrije kaj uporabnega. Zaradi tega bi celo dejal, da je dobro, ker je v tej knjižnici manj knjig kakor v moji osebni doma, v resnici pa je to žalostno, saj kaže, kako skromne in omejene možnosti za študij so tu. In vendar hodijo v to skromno knjižnico tudi od drugod, ker smo

s filozofijo, zgodovino in jeziki bolje založeni kot državna knjižnica v prestolnici. Knjige, ki sem jih prinesel, bodo zato zelo prav prišle, kajti dopolnile in posodobile so teološke police.

Naše bogoslovje je za vse tri škofije v deželi: Honiara, Auki in Gizo. Bogoslovcev je 32, največ iz škofije Auki, na najbolj razvitem otoku Malaita. Toda to še zdaleč niso vsi salamonski bogoslovci, kajti veliko jih je po raznih redovnih skupnostih; te jih pošiljajo študirat v svoja bogoslovja na Papuo Novo Gvinejo, Filipine ali v Avstralijo. Naši bogoslovci si zajtrk in večerjo kuhajo sami, kosilo, ki je nekakšna skromna malica, pa jim pripravi sestra. Glavna kuhinja je šupa s kupom kamenja, na katerem kurijo, med kamenjem pa se pečejo razni gomolji in koreni, ribe in svinjina; v baraki, kjer je jedilnica, je v pomivalnici tudi plinski štedilnik, na katerem kuhajo riž. Večji del zelenjave in sadja pridelajo sami, tudi dva prašiča redijo. Ob delavnikih kmetujejo od enih do petih popoldan, sledijo molitev, večerja in študij do enajste, če je elektrika. Perilo, no, tega ni veliko, si perejo sami. Enako hrano kakor bogoslovci uživamo tudi duhovniki in profesorji, le da jo sestra skuha na plinu in je zato manj zažgana, sicer pa enako enolična, brez okusa, če pošteno ne popopraš ali dodaš čilija.

Bogoslovje meji s katehetskim naseljem in šolo, v kateri se prav zdaj pripravlja na šestmesečnem tečaju okrog 150 mladih katehistinj in katehistov iz vseh treh škofij. Ti bodo prevzeli odgovornost za krajevne cerkve (mi bi rekli podružnice) in tam vodili vso versko življenje. Župnik ali misijonar obišče te skupnosti le občasno, ker jih je preveč in je do njih včasih več ur ali dni hoda. Katehisti, ki se preživljajo s svojim delom podobno kakor bogoslovci, so polni žara in veselja. Redno pridem na vrsto, da zanje mašujem in komaj čakam na to, kajti maša z njimi je res doživetje, polni so duha, zavzetosti, ustvarjalnosti, mladosti in pripadnosti. Ta Cerkev je res mlada in živa, živahna!

Dežela ima pol milijona prebivalcev, letna rast pa je 2,8 odstotka. Ljudje so kristjani, večinoma anglikanci in protestanti, katoličanov je nekaj čez 20 odstotkov. Od katoliških misijonarjev so v deželi dominikanci, maristi, mi lazaristi in salezijanci. Ti slednji imajo na našem otoku Guadalcanalu poklicni šoli in radijsko postajo. Pravkar je edini Evropejec, Italijan Luciano Capelli, postal škof na

toku Gizu, tako da bodo sedaj na teh postojankah ostali samo zelo gostoljubni azijski salezijanci. S tajvansko pomočjo izvajajo vrsto razvojnih projektov, med drugim so napravili ogromen rižev nasad. Salamonsko otočje sodi v Melanezijo in je tretje največje otočje južnega Tihega oceana (1,35 milijona km²) s 922 otoki. Tretjina pripada Papui Novi Gvineji, dve tretjini pa državi z imenom Salamonski otoki. Ta ima kopnih površin nekaj več od Slovenije (28.370 km²). Zdaj je deževna doba, ko je najbolj hladno: podnevi je temperatura 30° C in več, ponoči pa se spusti na 24° C. O vlagi ne bi govoril, čeprav jo veter kar uspešno preganja.

Zaradi oddaljenosti otokov in težke dostopnosti na njih govorijo ljudje čez 80 različnih jezikov. V bogoslovju mašujemo in pridigamo angleško. Ivica, ki je župnik župnije Dobrega pastirja v Tenaru s številnimi podružnicami v goščavi, tekoče obvlada pidžin in nekaj tudi krajevne jezike. Zato v goščavi mašuje in pridiga v pidžinu, kakšne molitve in blagoslove pa opravi v krajevnem jeziku v veliko zadovoljstvo in ponos krajanov, kakor sem lahko videl na lastne oči na podružnici v Titi.

Naj bo zaenkrat dovolj o Cerkvi in njenem delovanju na Salamonskih otokih. Pred nami je misijonska nedelja, zato želim vsem rojakom v Avstraliji, da bi se še močneje veselili svoje krščanske vere ter prav srčno podpirali njene glasnike misijonarje z molitvijo in dobrodelnostjo. Hvaležen pozdrav iz bogoslovja v Tenaru,

Drago K. Ocvirk, urednik Misijonskih obzorij.

**SPOŠTUJ PRETEKLO, ŽIVI DANES,
DELAJ ZA PRIHODNOST**

**Respect the Past, Live Today,
Work for the Future**

**33. slovenski mladinski koncert
v organizaciji slovenskih verskih in
kulturnih središč v Avstraliji**

**bo v soboto, 6. oktobra 2007,
ob 4. uri popoldne v dvorani
Slovensko-avstralskega društva Canberra,
19 Irving Street, Phillip ACT 2606.**

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

NA PRAZNIK svete Ane in svetega Joahima, 26. julija letos, je minilo **že deset let od odhoda v večnost patra Bazilija**. Kako hitro so minila ta leta! Tudi naš čas nam odteka v večnost... Hvala Bogu za dar življenja in dela patra Bazilija med slovensko skupnostjo v Viktoriji, Južni Avstraliji in na Tasmaniji ter preko Misli za celotno slovensko občestvo v Avstraliji. Že v prejšnjih Mislih smo napovedali obhajanje desete obletnice. Hvaležni smo upokojenemu nadškofu dr. Francisu Littlu, da je bil med nami in tako lepo razmišljal: Dad ... Mum ... Father Basil. Gospod Stanku Prosenak, predsednik zaupnikov Doma matere Romane, je poznavalsko in prijateljsko opisal življenje, delo in poslanstvo p. Bazilija, prav tako prisrčno tudi častni generalni konzul RS za NSW g. Fredi Brežnik, ki je bil med nami skupaj z ženo Jeni. Ob koncu maše je nadškof blagoslovil **mozaik patra Bazilija**, ki ga je zares umetniško izdelal Lojze Jerič, za kar sem mu prisrčno zahvaljujemo. Mozaik je dobil častno mesto v dvorani. **HVALA** nadškofu dr. Francisu Littlu, p. Arulu Mariadas iz Box Hilla, p. Valerijanu, p. Janezu in p. Darku, Lojzetu Jeriču za čudovit mozaik, Stanku Prosenaku za besede spomina in

hvaležnosti, g. Frediju in Jeni Brežnik, pevskeemu zboru in organistom ter vsem, ki ste se s svojo navzočnostjo in sodelovanjem pri maši in v molitvi spomnili našega pokojnega dušnega pastirja. Hvala članicam društva sv. Eme za postrežbo.

ANICA SMRDEL pa je napisala »Moj spomin na patra Bazilija«:

Na god svete Ane in Joahima, 26. julija 2007, smo se spomnili desete obletnice smrti našega dušnega pastirja, patra Bazilija. Vest o njegovi nenadni smrti nas je takrat globoko pretresla. Vsi smo bili zaskrbljeni, kdo ga bo nadomestil. Vemo, da je naša cerkev posvečena svetima bratoma Cirilu in Metodu. Ona dva sta poskrbela, da je p. Metod Ogorevc, sedaj v Lemontu, prevzel misijon in ga vodil štiri leta, sedaj pa že sedmo leto p. Ciril Božič. Hvala obema!

V spomin in v zahvalo so se vrstile svete maše kar nekaj dni. V nedeljo, 29. julija, je lepo vreme privabilo številne vernike k deseti sveti maši, ki jo je daroval upokojeni nadškof Thomas Francis Little, somaševala sta pater Arul iz Box Hilla in p. Ciril. Po končanem bogoslužju so blagoslovili mozaik s podobo p. Bazilija, ki ga je mojstrsko izdelal Lojze Jerič. Hvala mu za lepo in zastojno delo, ki je dobilo svoje mesto v dvorani. Na obletnico pogreba je bilo manj ljudi pri maši, saj je bilo to med tednom, je bilo pa zato bolj pestro pred oltarjem: pater Valerijan je pridigal in se tako razživel, ko je obujal spomine na čas, ki sta ga preživela skupaj s p. Bazilijem. Pater Janez nas je spomnil na spravo in odpuščanje, p. Darko je s svojim petjem popestril in nas vse pritegnil, da smo se mu pridružili. Pater Ciril je vse to lepo vodil in pripravil; imel je res polne roke dela. Toda gotovo vas je bil pokojni pater Bazilij vesel. Hvala vsem!

Pater je bil velik človek po srcu, zase skromen

kot sveti Frančišek. Vedno je nosil sandale in bil brez nogavic. Vsak košček kruha je odnesel ptičkom. Ko je imel prometno nesrečo leta nazaj, je dobil odškodnino, ki je ni uporabil zase. Začel je z nabirko za dom za ostarele. Zaradi posledic nesreče je moral spati skoraj sede. Tudi z želodcem je imel težave. Večkrat sem sedela pri mizi skupaj z njim na koloniji v Mt. Elizi in sem imela priliko opazovati. Takrat so ljudje zbrali vsoto denarja, da bi si kupil bolniško posteljo. Tudi tisti denar je vložil v dom. Rekel je, da ne bi mogel spati na tako dragi postelji. Leta so tekla in z njimi tudi posledice.

Zopet smo začeli z nabirko: 73 vernikov je darovalo 1200 dolarjev. Moram povedati, da so vsi darovali z veseljem, vsak po svoji moči. Šli smo v tovarno in naročili posteljo, ki se dvigne z obeh strani. Sestra Ema, ki je toliko let kuhala v Baragovem domu, je prosila, naj jo pripeljejo takrat, ko patra ne bo doma. In tako je tudi bilo. Tako se ni mogel ubraniti.

Pater je bil strog, zato sem ga spoštovala. Kadar sva se srečala, je bila njegova prva beseda, kako je družina ali kako sta dekleti. Za branje mi je posodil svojo knjigo »Tonček s Potoka«. Na dan njegove smrti mi je sredi popoldneva še voščil za god in mi povedal, da ima tudi on sestro Anico. Ob 11.20 zvečer je umrl v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbournu. Ura v kuhinji Baragovega doma se je ustavila.

Pater je dobil veliko priznanje države Avstralije, iz Slovenije pa, žal, šele po smrti. Upam in želim, da bo kmalu izšla njegova knjiga o življenju in delu

Stanko Prosenak o patru Baziliju.

v Avstraliji. Vsem nam, ki smo se udeležili vsaj kakšne maše ob 10. obletnici smrti p. Bazilija, ostaja nanj lep, hvaležen spomin. Bog lonaj, pater. Počivajte v miru.

Hvaležna Anica Smrdel z družino.

Drugo nedeljo v mesecu je v Kew redno sveta maša ob 9. uri dopoldne, v Geelongu ob 11.30 ter v St. Albansu ob 5. uri popoldne. V nedeljo, 12. avgusta 2007, smo imeli na obisku **dr. Draga Ocvirka CM**, profesorja na teološki fakulteti v Ljubljani in Mariboru. Pri nas se je prijateljsko ustavil na poti na Salomonove otoke, kamor je odšel za tri mesece predavat na bogoslovno šolo, ki jo vodijo njegovi sobratje lazaristi. Na vseh treh krajih: v Kew, v Geelongu ter v St. Albansu je vodil somaševanje s patrom Cirilom in seveda tudi pridigal, saj je poznan kot odličen predavatelj in pridigar. V teh Mislih se nam oglašja s slikovitim opisom svojih prvih dni na Salomonovih otokih. Prav lepo branje ob bližajoči se misijonski nedelji, ki jo bomo obhajali 21. oktobra.

V ponedeljek, 13. avgusta, smo imeli **sejo pastoralnega sveta**. Poleg rednega pregleda dela

za nazaj, seznanjanja z različnimi področji dejavnosti, smo načrtovali pastoralno delo v našem misijonu do konca novembra. Je bil pa ta večer tudi nekoliko študijski, saj smo imeli med seboj priznanega in uglednega teologa, profesorja dr. Draga Ocvirka, ki je nagovoril člane pastoralnega sveta.

Pater Darko, p. Valerijan, p. Janez, p. Ciril in umetnik Lojze Jerič ob mozaiku p. Bazilija

V tako zelo razpredenih dejavnostih našega misijonskega središča v Melbournu je seveda vedno polno dela, pa - hvala Bogu, vedno tudi polno prostovoljcev, ki to delo opravijo.

Chrisu McKeanu in Marku Zitterschlagerju se zahvaljujemo za delo priprave finančnega poročila za leto 2006-2007 in GST in Marku tudi za delo v arhivu; Olgi Bogovič in Ana Mariji Cek za pripravo finančnega poročila poslovanja društva sv. Eme ter seveda vsem zaupnikom doma matere Romane za posebno skrbno delo za redno uspešno poslovanje doma ter misel za na prej. Poleg rednega dela posameznikov in skupin, ki so odgovorne za razna področja pastoralnega, kulturnega, šolskega, gospodarskega in socialnega delovanja našega misijona, naj omenim še nekatera izredna dela v zadnjem času in seveda zahvalo: Franju Kravosu, ki je ponovno popravil razpoke na cerkvenem stopnišču in vse stopnišče ter vrhnjo ploščad ponovno prebarval s posebno barvo, ki ne prepušča vode. Bernardu Brenčiču, ki je počistil in na novo polakiral vse klopi v cerkvi ter še druge lesene površine v cerkvi in zakristiji ter namestil posebna tesnila na mnogih vratih in v Baragovem hostelu namestil nove sodobne in varčne žarnice. Pridobili smo načrt kanalizacije na naših parcelah in ker je ta bila zamašena, so jo s posebno sondo

Dve Angelci - Veedetz in Povh - pri pripravi kosila v Kew.

s kamero posneli in našli, kje je zamašena. Tako imamo sedaj tudi DVD kanalov, ki so ponekod več kot tri metre pod zemljo. Sredi septembra se je pokazalo še eno delo: s Štefanom Cekom in Tonetom Bogovičem smo morali prestaviti oba hladilnika v kuhinji v dvorani, saj so se tam udrla tla. Bernard Brenčič, Ivan Horvat in Stanko Debelak so odstranili preperela tla, ki jih je Ivan s svojim tovornim

avtomobilom odpeljal na odpad, Tone Knap pa je organiziral dovoz peska, betona in betoniranje tal – vse je bilo narejeno isti dan! Kar zahtevna akcija. Rok Bučar je v Baragovem hostelu prebelil sobo številka 18. Tam so sedaj tudi nova tla. Franjo Kravos in Štefan Cek sta prebelila kuhinjo v hostelu, ki je dobila tudi nov linolej, hladilnik in novi štedilnik. Pa še nekaj delovnih površin je v načrtu. Stanovalci hostela imajo sedaj izredno lepo urejene skupne prostore. Pa tudi čiste, saj vsak četrtek temeljito počistita celotni hostel Marta in Franc Krenos. Na seji pastoralnega sveta smo se odločili, da bomo kupili deset tisoč litrsko cisterno za vodo. Ta je že na svojem mestu in lovi kapljice dežja. Pridružila se je že dvema sodoma, ki sta ju postavila Renato in Anica Smrdel, žlebove pa je tam namestil Jože Žugič ob pomoči Maksa Koržeta. Hvala Valentinu Lenku za glavno skrb in skupaj z Janezom Rotarjem za pripravo terena za postavitev cisterne za vodo ter ekipi, ki je uredila

vrt ter veliko cisterno postavila na mesto: Valentin Lenko, Jože Rozman, Tone Mikuš, Bernard Brenčič, Ivan Horvat, Janez Rotar, Franc Tomažič in Romeo Hvalica. Zahvala Tonetu Bogoviču in Štefanu Ceku za montiranje žlebov na vodno cisterno; Jožetu Veedetz za priključitev vodne črpalke in Alexu Bratini za napeljavo elektrike. Za delo pri organizaciji koncerta hvala Lydiji Bratina, Aniti, Andrew-ju, Michelle in

Zbrano občestvo pri sveti maši ob 10. obletnici smrti patra Bazilija.

Melissi Fistrič, Dragi Gelt ter staršem in plesalcem folklorne skupine Iskra. Hvala pevcem, organistom, učiteljicam in učencem ter vsem nastopajočim in sodelujočim pri programu ob praznovanju očetov v nedeljo, 26. avgusta, teden dni pred samim praznikom: Dragi Gelt, Lidiji Bratina, Renati,

Lidija Bratina, Ljubica Postružin in Lojze Jerič so zaigrali v igri, Ana Tegelj in Helen Trinnick pa sta zapeli za očetovski dan v Kew.

Nejcu in Galu Kodrič, Veroniki Roberts-Smrdel; učencem Slomškove šole: Marcus Bogovič, Mathew in Natalie Bratina, Heidi Debelak, Kai Kodrič, Stephanie Paolucci, Christina Pase, David Zec; cerkvenemu pevskeemu zboru pod vodstvom Katarine Vrisk in ob spremljavi Lentija Lenka: Tilki in Valentinu Lenko, Ivi Mandelj, Afri Trebše, Anici Pekolj, Helen Trinnick, Ninu Burloviču, Jožetu Grilju in Ivanu Horvatu; Lojzetu Jeriču, Ljubici Postružin, Helen Trinnick, Ani Tegelj, Ana Mariji Cek, Anici Markič, Ani Zec; Anici Smrdel za okras odra, Simonu Grilju za ozvočenje in razsvetljava, gospodinjam za dobrote, društvu sv. Eme za postrežbo; Jožetu Veedetz in Aniti Fistrič za pomoč.

očete - našo vez in spomin, da raste naš rod iz korenin – iz preteklosti v ta trenutek sedanjosti ter v jutrišnji dan prihodnosti.

Bratje frančiškani avstralske province Svetega Duha so imeli na uradnem obisku **generalnega vizitatorja p. dr. Toma Nairna iz Chicaga**, ki po naročilu generalnega ministra iz Rima obiskuje in se pogovarja z vsakim bratom ter pripravlja provincialni kapitelj, ki bo koncem septembra v Sydneyu izvolil novega provinciala ter celotno novo vodstvo avstralske frančiškanske province. Proti koncu programa za očetovski dan se nam je pridružil p. Tom z dvema bratoma frančiškana – p. Anthonyjem in p. Robertom iz Box Hilla – vsi so nas nagovorili, nato pa smo jih povabili v Baragov dom na kosilo, ki sta ga pripravili dve Angelci – Polh in Veedetz.

Seveda smo izrekli **ČESTITKE vsem očetom, starim očetom – nonom in dedijem** – ob očetovskem dnevu in **hvaležen molitveni spomin pri sveti maši na vse pokojne očete in stare**

Na potovanje je 3. septembra 2007 odšla velika skupina naših rojakov iz Melbourn. Obiskali so že Lurd, potovali po Franciji, Španiji, Italiji ter seveda po Sloveniji in že poslali pozdrave z zagotovitvijo, da so se nas spomnili v Lurdu pri Mariji, zdravju bolnikov! Srečali so se tudi z Marijo Anžič v zdravilišču Laško, 22.9.2007.

Skupina, ki jo je pater Ciril popeljal na ogled Victoria Police Academy v Melbournu, 13.9.2007.

V sredo, 15. avgusta, na slovesni in zapovedani praznik **MARIJINEGA VNEBOVZETJA**, smo imeli dve praznični sveti maši z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji in litanijami ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer. Seveda smo se v duhu približali tudi Brezjam ob bližnji stoletnici kronanja milostne podobe. Za sam praznik stoletnice pa smo bili z Brezjami povezani preko radia Ognjišče. Danes je res ves svet ena sama vas!

DRUŽINSKO KOSILO v septembru je pripravila skupina žena društva sv. Eme pod vodstvom Angelce Povh, v oktobru pa bo kosilo 21. oktobra, na misijonsko nedeljo. Pripravila ga bo skupina pod vodstvom Majde Brožič. Hvala vsem kuharicam ter vsem sodelujočim pri kar zahtevni pripravi tega dela. To nedeljo bo tudi spomin na 39. obletnico blagoslovitve naše cerkve. Tretjo nedeljo v novembru, **18. novembra, bomo obhajali**

zakonske jubileje. Letošnji zakonski jubilatnje ste povabljeni k temu skupnemu praznovanju. Kosilo bo pripravila skupina pod vodstvom Terezije Fekonja.

V ponedeljek, torek in sredo, 27., 28. in 29. avgusta, **je bil p. Ciril na redni letni konferenci policijskih kuratov viktorijske policije** na Victoria Police Academy v Glen Waverley. Izredno koristno in zanimivo izkustvo, ki me poveže z mnogimi pastoralnimi in drugimi delavci izven izseljenke skupine in odpre nova obzorja in izkustva. Tako sem potem lahko tudi pomagal organizirati obisk štirih študentov in dveh asistentov s Fakultete za varnost v Ljubljani, da so si strokovno ogledali in seznanili z delom na Glen Waverley Police Station, Victoria Police Academy, Water Police, ki nas je z ladjo tudi popeljala na vožnjo po zalivu Phillip Bay in do Docklands; se srečali s službo Human Resource Department – Wellbeing Division ter

70 let je **4. septembra letos dopolnil LADISLAV SELJAK** v Geelongu, doma iz Zakojce, sosod Franceta Bevka. Na fotografiji z leve: Franc Šivic - podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije, Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Silvana Šivic, Ladislav in Veronika Seljak, Maks Korže. Bog živi slavljenca!

Injury Management Consultant, kjer dela naša Viki Mrak že 35 let in spoznavali kazensko pravo ter delo z zaporniki, s čimer jih je seznanila Frances Petelin.

MESEC OKTOBER – MESEC ROŽNEGA VENCA: Rožni venec bomo molili ob petkih po deseti maši pri molitveni uri, kot to delamo vse leto ter ob sobotah in nedeljah 20 minut pred mašo. Vabljeni, da skupno molimo za mnoge osebne zadeve in potrebe Cerkve ter celotnega sveta.

33. slovenski mladinski koncert bo v soboto, 6. oktobra 2007, ob 4.00 popoldne v dvorani Slovensko-avstralskega društva v Canberri. Geslo letošnjega koncerta je: »Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost.« Odhod iz Kew bo v četrtek, 4. oktobra, ob 7. uri zjutraj ter že ob 6. uri izpred slovenskega kluba St. Albans; povratek

pa v nedeljo ob 10. uri zvečer. Prvo noč bomo prenočili v Narooma v New South Walesu, dve noči pa v Canberri. Za nastopajoče na koncertu iz vseh krajev Avstralije bodo slovenska verska in kulturna središča kot organizator koncerta pokrila iz darov sponzorjev vsaj del stroškov potovanja ter vse obroke hrane nastopajočih v Canberri. **SREČKE srečolova slovenskega mladinskega koncerta** so na prodaj po ceni \$2 ali tri srečke za \$5. Dobitki so: 19 inčna plazna televizija, vaučer za \$500 pri potovalni agenciji Beyond Slovenia, DVD player, vaučer za \$50, 10 vaučerjev za \$30 in 10 vaučerjev za \$20 ter še več lepih nagrad.

MAŠA NARODOV bo v stolnici sv. Patrika v Melbournu v nedeljo, 14. oktobra 2007, ob 3. uri popoldne, rožni venec pa pol ure prej. Tisto nedeljo ne bo svete maše v St. Albansu!

BORIS KOPITAR in ansambel Zapeljivke bosta nastopila v soboto, 13. oktobra 2007, v dvorani društva Jadran v Diggers Rest.

SPOMIN NA POKOJNE: V nedeljo, 28. oktobra 2007, bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani **slovenskega društva Planica v Springvale**, ob 3.30 popoldne pa molitve za pokojne na pokopališču Springvale. Ob 6.00 zvečer bo sveta maša v **MORWELLU**.

Praznik vseh svetih je v četrtek, 1. novembra. Praznična sveta maša bo v Kew ob 10. uri

Stanley M. Christofas
in **Tanja Grilj**, 26.7.2007.

Diana M. Beljan
in **Todd Parker**, 4.5.2007.

dopoldne. Ob 11.30 bodo molitve **na pokopališču v Kew**. Prva nedelja v novembru, 4. novembra, je zahvalna nedelja. V Kew bosta sveti maši ob 8. in 10. uri. Ob 12.00 bodo molitve **na pokopališču Keilor**, ob 5. uri popoldne pa na **Slovenskem društvu Melbourne v Elthamu**. V soboto, 10. novembra, bo ob 11. uri sv. maša **ob mavzoleju na pokopališču Keilor**. Drugo nedeljo v novembru bodo molitve za pokojne po maši ob 12.45 **na društvu Ivan Cankar v Geelongu**.

KRST: Olivia Jade BARTLETT, rojena 12.12.2006, Mitcham VIC. Mati je Sonia Mary Horvat, oče Shaun Michael Bartlett. Botri so: Chris, Lisa in Ben Bartlett. Sv. Ciril in Metod, Kew, 05.08.2007. Čestitke mladi družini, botrom in starim staršem!

POROKA:

Diana Maria Beljan - hčerka Marije Beljan iz Melbourne in Todd Parker sta se poročila v Cairnsu, 04.05.2007.

Stanley Michael CHRISTOFAS, rojen 01.11.1977, in Tanja Helena GRILJ, rojena 12.08.1976, sta se poročila 26.07.2007 v cerkvi St. Mary's by the Sea, Port Douglas QLD, 26.07.2007. Priči sta bila Mitja Kolarič in Linda Michelle Chris.

Daniel Milan KOJC, rojen 14.10.1978, in Tanja BLAŽEKA, rojena 21.11.1978, sta se cerkveno poročila v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew,

Starša Diana in Todd Parker pri krstu njune Layle Frančeske v Cairnsu, 05.05.2007. Botra sta David John Beljan in Audra Maria McDonald. Na desni fotografiji pa sta Diana in Todd pri krstu Zachary Todd. Ob strani sta botra Michael in Niccy Wilson v Cairnsu, 05.05.2007.

04.08.2007. Priči sta bila Mark Santo in Nina Frkovič. Civilna poroka je bila 08.09.2007 na gradu Rače pri Mariboru.

Cameron Mark DOYLE, rojen 19.07.1974, in Wendy Jane LENARČIČ, rojena 04.11.1971, sta se poročila v cerkvi St. James Brighton VIC, Parish of Gardenvale, 11.08.2008. Priči sta bila James Doyle in Michelle Rossitto.

Čestitke mladoporočencem!

ODŠLI SO:

V sredo, 8. avgusta 2007, je bila v naši cerkvi v Kew ob 11. uri dopoldne pogrebna sveta maša za pokojno **MARIO ELIZABETO CASE** (izg. Kaze), ki je umrla v Caritas Christi Hospice v Kew, 2. avgusta 2007, na praznik Marije Angelske. Italijanka Elizabeta, kakor smo jo poznali, je bila vsak dan leta in leta pri maši v naši cerkvi v Kew in velikodušna dobrotnica našega misijona. Rojena je bila 16.03.1916 v kraju Belluno v severni Italiji. Pogrebno mašo sva darovala skupaj z našim župnikom g. Malcolmom Crawfordom. Pokopana je na pokopališču Andersons Creek Cemetery v Warrandyte.

SONJA VELLA roj. **ZITTERSCHLAGER**, rojena 09.05.1940 v Ljubljani, je druga hčerka staršev Stankota in Albine Zitterschlager. Družina je imela dva sinova: Marka in Silvota ter dve hčeri: Marto in Sonjo. Življenje med drugo svetovno vojno je bilo zelo težko; pomanjkanje življenjskih potrebščin in še komunistični napadi na prebivalstvo, ki je nasprotovalo Osvobodilni fronti. Maja 1945 je komunistična partija zavzela oblast in življenje se je poslabšalo. Družina Zitterschlager je bila izgnana 17. 12. 1945 v Avstrijo, ker je komunistična vlada obtožila očeta Stankota sodelovanja z okupatorjem. Oče je bil namreč šef kurilnice, kjer so popravljali lokomotive in železniške vagoni, potrebne za prevoz nemške vojske. Družina je potem živela pet let v migrantskih taboriščih v Peggetzu in v Spittal, kjer je Sonja pričela z osnovno

šolo. V Avstralijo so prišli 3. januarja 1950. Živeli so v migrantskih taboriščih v Bonegilli, Rushworthu, Cowri in Benalli. Tam je Sonja nadaljevala osnovno šolo. Leta 1951 se je družina naselila v St. Albansu in Sonja je nadaljevala osnovno šolo v katoliški šoli v Sunshinu. Februarja 1952 je postala študentka na St. Aloysius College v North Melbourne in zaključila s študijem leta 1958. Po maturi 1958 je pričela poučevati kot učiteljica v osnovni šoli v Williamstownu, v Ardeer in potem v Sacred Heart šoli v St. Albansu, kjer je učila 44 let. Poročila se je 02.09.1961 s Charlijem Vella in zgradila sta si dom na 92 Fox Street v St. Albansu. Imela sta sina Paula in hčerko Josephine ter vnuka Savanak in Sterling. Leta 2004 je zbolela za rakom (pankreas). Z boleznijo se je borila tri leta. Umrla je na svojem domu v St. Albansu 21.08.2007, obkrožena s svojimi najbližjimi. Molitve zanjo so bile v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu v četrtek zvečer, pogrebna sv. maša ob veliki množici pa v petek, 24.08.2007, ter nato pogreb na pokopališču Keilor. Sožalje možu Charlesu, sinu Paulu in hčerki Josephine ter bratoma Marku in Silvu Zitterschlager.

KAROLINA ANTAUER, urednica slovenskega programa na radiu SBS, je umrla 22.09.2007 v Melbournu. Rojena je bila 30.04.1962. Dolgo se je pogumno borila z boleznijo. Več v prihodnjih Mislih.

Karolina Antauer

Naši pokojni naj počivajo v miru Božjem, žalujočim domačim in sorodnikom pa naše sožalje v znamenju vere v Vstalega Gospoda.
p. Ciril

SKUPŠČINA SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE 2007

V zimskem času pripravijo slovenska društva v Avstraliji svojim članom poročilo o letnem delovanju in člani izvolijo ter potrdijo novi upravni odbor za naslednje leto. Vodstvo svoje organizacije zaupajo skupini ljudi, ki je to delo pripravljena opravljati prostovoljno. Ni ravno lahko dobiti teh prostovoljcev, saj živimo v času, ko je malo prostega časa. Vsi smo nekam obremenjeni, vsem se nekam mudi. Prav zato so pohvale in občudovanja vredni vsi, ki žrtvujejo svoj čas za napredek društvenega delovanja.

Pri Slovenskem društvu Melbourne smo imeli letno skupščino v nedeljo, 5. avgusta 2007. Po ugotovitvi sklepčnosti se je sestanek nadaljeval v prijetnem vzdušju. Eden najkrajših sestankov. Po podanih poročilih je prišlo do perečega vprašanja, kdo si upa prostovoljno prijaviti v upravni odbor. V presenečenje vseh prisotnih letos ni bilo težav. Kar hitro smo imeli skupino z dovolj interesa in dobre volje.

Julija Čampelj je naprej predsednica društva, Stanko Penca podpredsednik in Lilly Conlan tajnica. V upravni odbor se je prijavil tudi Rudy Vizintin. Posebnost teh imen je ta, da so vsi rojeni izven Slovenije, že druga generacija. Tudi starši vseh teh odbornikov so bili zelo aktivni pri SDM pred leti in očitno so ohranili v svojih otrocih dovolj slovenskega ponosa in zavednosti. Zares smo lahko ponosni. Mislim, da smo edino slovensko društvo v Avstraliji, ki ima toliko sodelujoče mlajše generacije. Ostali člani, prav nič manj pomembni, so še: Milka Kristan, Alek Kodila, Stojan Žele, Palma Ašenberger, Jože in Danila Štolfa. Danila je prišla v Avstralijo kot mlada deklica. Primerno je, da omenim tudi Sandro Krnel, sicer ni več v upravnem odboru, ampak še vedno veliko pomaga, tudi ona je že tukaj rojena.

Upam, da se bo tako nadaljevalo, da se naslednje leto pridruži še kdo iz mlajše generacije in tako nadaljuje delo in zavest svojih staršev. Novi

upravni odbor se je že izkazal z lepo in uspešno izpeljanim praznovanjem očetovskega dne.

Upravni odbor Slovenskega društva Melbourne (SDM) 2007:
Jože Štolfa, Danila Štolfa, Stan Penca, Palma Ašenberger, Rudy Vizintin, Milka Kristan, Alek Kodila, Lilly Conlan, Stojan Žele, Julija Čampelj.

VAŠI DAROVI do 21. septembra 2007:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$110: Milena Lochner. **\$50:** Lojze Paljk. **\$40:** B. Vrh, L. & N. Novak. **\$30:** Maria Novak, Jožef Klement. **\$20:** Slavica Fideršek, Alma Štefanič, Romana Zetko, Lojze Kastelic, Matevž Kokelj, Kristina Radesich, Maria Danko, Ana Gustin, Maria Montebruno, Jožica Jurin, Antonija Poklar, Mirko Gregori. **\$10:** Otto Tomaž, Ivan Košak, Stefania Vitez, Maria Cesnik, Anton Brumen, Anka Brgoč, Ana Zemljak, Zora Bajec. **\$5:** Marija Spernjak.

ZA MISIJONE: \$200: Majda Skubla. **\$70:** Anton in Marija Brne. **\$40:** N. N.

ZA LAČNE: \$20: Marija Magdalenič, Joseph Rezek.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Slovenska astronautka Williams med rojaki v Clevelandu

Kako je na vesoljski postaji? Zakaj ni s sabo vzela psička Gorbija? Kako izgledajo zvezde s postaje? Kaj pa kranjske klobase v vesolju? Na ta in podobna vprašanja je odgovarjala Zalokarjeva vnukinja Sunita Williams, ki je na vesoljskem poletu med 10. decembrom 2006 in 22. junijem 2007 postavila več svetovnih rekordov.

Sredi avgusta 2007 mi je telefonirala upokojena učiteljica in bančna uslužbenka Mary Ann Okicki: Njena nečakinja, astronautka Sunita Williams, ki sicer živi v državi Massachusetts, se te dni mudi pri clevelandski NASI in bi se želela sestati s svojimi slovenskimi rojaki. Ali bi kdo mogel v razmeroma kratkem času, ki je na voljo, organizirati tako srečanje?

Imel sem že živo v spominu prisrčen sprejem, ki ga je prav tako v hudi naglici v petek, 10. avgusta, pod vodstvom priljubljenega župnika Janeza Kumšeta priredila župnija Marije vnebovzete za visokega gosta kardinala dr. Franceta Rodeta. Bo uspelo zdaj organizirati še eno dobro pripravljeno in res lepo obiskano srečanje s Sunito? Že isti dan sem dobil župnikov odgovor: "Navdušen sem nad obiskom naše astronautke. Pomemben bo za skupnost in še posebno za našo mladino!" Takoj, ko je bil določen čas obiska, so naše radijske oddaje pod vodstvom Edija Mejača, Toneta Ovsenika in Tonyja Petkovška začele vabiti na srečanje z astronautko. Miha Dolinar ga je napovedal tudi na Kresovem zelo uspešnem programu v soboto 25. avgusta na Slovenski pristavi, naslednji dan pa sta sledili vabili v župnijskem oznanilu in celo v največjem ohijskem časopisu, The Plain Dealer, kjer niso pozabili omeniti, da je ta slavna astronautka ponesla v vesolje slovenske kranjske klobase.

V sredo, dne 29. avgusta 2007, ob sedmih zvečer je množica udeležencev z župnikom Kumšetom, generalnim konzulom dr. Žigonom in ohijskim predstavnikom Yukom na čelu z navdušenim

ploskanjem pozdravila nasmejano astronautko Sunito, v spremstvu njene simpatične slovenske matere Bonnie Pandya in tete Mary Ann Okicki. Obe sta hčerki Henrika Zalokarja in njegove žene Jožefine, rojene Gorenc, iz Euclida, Ohio, kjer se je pred 42. leti rodila Sunita. Mlada Pavle Sedmak in Kati Dolinar v narodni noši sta Sunito pozdravili s slovenskim šopkom in angleško pesmijo, ki poudari naše veselje, da je Sunita "ena

izmed nas"! Tudi manjše indijsko zastopstvo ji je na tem sicer slovenskem srečanju s ponosom izreklo dobrodošlico.

Sledila je astronautkina zahvala za tako lep in dobro obiskan sprejem. Po nekaj uvodnih pripombah o njenem šestmesečnem bivanju v vesolju smo na velikem zaslonu gledali nadvse zanimiv film njenega poleta na raketoplanu v vesolje in življenja in dela na mednarodni vesoljski postaji, kar je vse zelo spretno, sproščeno in z dobro mero humorja v živo pojasnjevala Sunita ali Suni. Domači pa jo kličejo po angleško kar Sunny, to je Sončna! Med vsem obiskom se je izkazalo, da si tudi to poslednjo oznako res zasluži.

Kako se živi in dela v breztežnem prostoru na mednarodni vesoljski postaji, ki s povprečno hitrostjo 27.686 kilometrov na uro (ali 461 kilometrov na minuto in več kot en kilometer na sekundo) drvi skozi vesolje? Približno 354 kilometrov oddaljena od zemlje isto obkroži skoraj 16 krat na dan in rabi za en oblet malo manj kot 92 minut. S postaje tako vidiš v enem samem dnevu kar 16 sončnih vzhodov in 16 zahodov! In to mednarodno vesoljsko postajo, ki je med poletom še vedno v gradnji in je na njej nad pol leta blestela naša ameriška Slovenka Suni, nekateri strokovnjaki opisujejo kot "največje in najbolj kompleksno znanstveno podvzetje v zgodovini človeštva."

Nekaj posebnega je seveda breztežnost, ko zaradi oddaljenosti od zemlje običajni zakoni gravitacije ne delujejo več. Tako astronauti

dobesedno plavajo po zraku od stene do stene. Za šalo lahko v usta lovijo plavajoče bonbončke ali druge drobne dobrote. Prav vse, od svinčnika do računalnika, mora biti pritrjeno, sicer bi prosto plesalo v breztežnem prostoru. Tudi Sunitini temni lasje so štrleli visoko v zrak, čeprav si jih je dala pristriči in je odstrižene darovala za ženske, ki jih je bolezen oropala tega naravnega okrasja. Tudi spalna vreča mora biti skrbno pritrjena na steno in v njej se lahko dobro spi tudi z glavo navzdol.

Zaradi breztežnosti je treba v vesolju mnogo telovaditi, da ne izgubiš nepotrebnih mišic in se ne razredčijo kosti. Astronavti so navadno le na kopnem in v vodi odlični športniki in taka je seveda tudi naša Sunita. Tako ni nič čudnega, da je 16. aprila, v času, ko je njena sestra Dina na kopnem tekla v bostonskem maratonu, to storila na traku v vesoljski ladji tudi Suni. Števci so pokazali, da je v štirih urah, 23 minutah in 46 sekundah pretekla 42 kilometrov in 16 metrov. To je bil prvi maraton v vesolju!

Suni, ki je bila pred sprejemom v astronautski program v mornariškem letalstvu, kjer je dosegla čin "commander" (le stopnjo manj od mornariškega kapetana) in kjer je v več kot tridesetih različnih letalih in helikopterjih preletela 2.770 ur, je seveda vajena predvsem trdega, resnega dela. Tega tudi v vesolju ni manjkalo, saj je bilo treba opraviti nič koliko inženirskih, znanstvenih in tudi zdravstvenih opravil in poskusov na postaji sami in tudi zunaj nje. Pri vsem je postavila kar nekaj svetovnih rekordov: ženski rekord za najdaljše bivanje v vesolju, to je, 195 dni ali več kot pol leta. Je tudi edina ženska na svetu, ki je bila na kar štirih "sprehodih" zunaj vesoljske ladje, kjer je dosegla ženski rekordni čas 29 ur in 17 minut.

Po nadvse zanimivem filmu je Sunita prijazno, potrpežljivo in z dobro mero humorja odgovarjala na številna vprašanja, kjer so bili zelo radovedni tudi otroci. "Kaj bi bilo, če bi komet trčil v postajo?" — "Joj, to bi se pa za nas zelo slabo končalo." "Ali ni mogla vzeti s sabo v vesolje tudi svojega psička Gorbija?" — "če pomislimo na breztežnost, kjer vse, kar ni pritrjeno, plava po zraku, potem bi imeli z Gorbijem vsaj dve težavi: problem številka ena in problem številka dve," je odgovorila, občinstvo, ki je dobro razumelo, kaj misli, pa je izbruhnilo v smeh. "Kako pa se občuti grozna hitrost plovila?" "Podobno kot na letalu je pravzaprav sploh ne

občutiš, razen če gledaš na zemljo, kjer v minutah preleti več dežel." "Kakšne pa so zvezde?" "Podobne kot z zemlje, a ker v vsemirju ni vlage, bolj živo blestijo, ne da bi mežikale." "Kaj je napravilo nanjo posebno močen vtis?" "Krasen pogled na naš prelep planet Zemljo, kjer ni meja med državami." Končno je Zdravko Novak, ml., želel vedeti, kako je bilo s kranjskimi klobasami v vesolju. "Razrezala sem jih na drobne koščke in skupaj z ostalima astronautoma smo jih hitro spravili na varno."

Nazadnje smo se iz sedišč pred zaslonom ali od pogrnjenih, s šopki okrašenih in z dobrotami obloženih miz drug za drugim postavljali v vrsto, da bi pozdravili slavno rojakinjo, se z njo po možnosti slikali in jo poprosili za podpis (največkrat na zelo lična vabila, ki jih je izdelal fotograf in grafik Phil Hrvatin in so bila na voljo na mizah). Okrog desete ure zvečer so zadnji prišli na vrsto. Naslednji dan sem zvedel od Sunine tete Okicki, da bo zvečer obiskala še "Polka Hall of Fame", kjer se bo z njo zaradi pomanjkanja prostora srečala manjša skupina povabljenih gostov.

Res smo upravičeno ponosni, da je naš majhni dva milijonski narod, ki ga v Ameriki predstavlja kvečjemu petina enega odstotka vsega prebivalstva ZDA, dal tej mogočni deželi svobode in priložnosti kar tri odstotke vodilnih astronautov (poleg Sunite še dr. Šego in dr. Linengerja) in kot je ob našem poročilu o izvolitvi Klobucharjeve poudaril urednik Ameriške domovine dr. Rudolf Susel, prav tako tri odstotke vseh sedanjih ameriških zveznih senatorjev (Harkina, Voinovicha in Klobucharjeve), da tu ne omenjam več tisoč drugih bleščečih slovenskih podvigov.

dr. Edi Gobec

Dr. Edi Gobec je ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča in zaslužni profesor na državni univerzi v Kentu, Ohio.

Fotografiji iz Adelaide na desni strani zgoraj: Anita Polazer je zastopala našo skupnost in je med sveto mašo v katedrali prebrala drugo berilo v slovenščini. V lepi slovenski narodni noši je pokazala, da je ponosna, da pripada slovenski skupnosti v Južni Avstraliji. Franci Švirt s sinom in hčerko na obisku pri patru Janezu.

Slovensko društvo Melbourne Lovska in ribiška družina

**Na željo rojakov pripravljamo še eno 16 - dnevno potovanje v Novo Zelandijo
od 19. januarja do 3. februarja 2008**

Nova Zelandija je po naravnih lepotah med najlepšimi deželami na svetu. Zelo je podobna naši Sloveniji in že samo zaradi tega vredna ogleda. Ponudba velja za vse Slovence, partnerje in prijatelje. Za rojake iz Sydneya in Brisbana uredimo direktni letalski polet v Novo Zelandijo in nazaj.

**Cena 16 - dnevnega paketa je \$3.795 po osebi, za dva v eni sobi.
Potrebni je najmanj trideset (30) udeležencev.**

Paket vključuje: Povratno letalsko vozovnico, vse takse, prevoz s 5 zvezdnim modernim avtobusom, vse vstopnine in vodstvo ogledov, nočitve v prvovrstnih hotelih s toplim zajtrkom, 14 x večerje (3 x posebna večerja), vse transferje, vožnjo z TranzAlpine Express vlakom in Interislander Ferry Picton-Wellington, dvojezično slovensko - angleško vodenje, potovalko in drugo. Skratka: Popoln paket, da ne bo treba kar naprej segati v žep za dodatne stroške.

Program je po vsebini eden najboljših in najcenejših, ki jih najdete na avstralskem turističnem trgu, bogat in skrbno pripravljen za slovensko skupino. Poseben poudarek dajemo dobremu vodenju. Če Vas naša ponudba zanima, pokličite eno spodnjih telefonskih števil in poslali Vam bomo barvno brošuro s popolnim programom in vsemi drugimi podrobnostmi.

**Preprečite si razočaranje in ne odlašajte predolgo.
Za prijave in vse nadaljnje informacije pokličite:
Stanka Prosenaka: 03 9876 1360
ali Dragico Gomizel: 03 9439 5177**

EUROPE 2008

Itinerary:

30MAY From Sydney , Melbourne, Brisbane to Dubai

31MAY From Dubai - Moscow

Tour started on 31.May in Moscow

31 May Arrive Moscow,

Upon arrival, you will be met and transferred to your hotel. The rest of the day is free to relax. Welcome dinner this evening. (D)

01 Jun Moscow,

Moscow, one of the largest cities in the world, is the symbolic heart and soul of the country. Sightseeing begins at the Red Square, dominated by St. Basil's Cathedral and by the massive red walls of the Kremlin. Visit the Armory Museum, proceed to see the Moscow University and the popular Arbat shopping district. Continue with a drive along the wide boulevards and then stroll through GUM, Russia's largest department store. Rest of the day is at leisure. You may take part in an optional tour by night of Moscow and its subway. (B)

02 Jun Tver and Novgorod,

After an early breakfast, depart for Tver, an ancient trading port nestled on the banks of the Volga River. The city offers fascinating treasures, including Putevoy Dvoretz, built for Catherine II as a resting place on her journeys from Moscow to St. Petersburg. Enjoy a short sightseeing tour of this remarkable city. End the day in historic Novgorod, founded almost twelve centuries ago. (B, D)

03 Jun to St. Petersburg,

A morning sightseeing tour of Novgorod starts at the Kremlin with a visit to St. Sophia Cathedral. Then, cross the river via a pedestrian bridge to visit the Yaroslav Court. In the afternoon, travel north to St. Petersburg, the former capital of the Romanov Czars. Upon arrival enjoy a first sightseeing tour of the city starting with the visit of Peter and Paul Fortress, quarter of the City museum and its cathedral, which houses the crypt of the Russian emperors. Next, visit St. Isaac's Cathedral. (B, D)

04 Jun In St. Petersburg,

There are not many cities in the world that can match the grace of St. Petersburg. When Peter the Great founded the city in 1703, he hired Europe's best architects, craftsmen and artists to build and decorate it. Spread over 100 islands linked by over 600 bridges, it is often referred to as "Venice of the North". This morning sightseeing tour will feature highlight: the world-famous Hermitage, which houses many treasures from the Czarist era. The rest of the day is free at leisure. (B)

05 Jun to Tallinn,

Journey to Estonia, where your first stop is Narva. Continue to Tallinn, capital of Estonia and situated on the southern coast of the Gulf of Finland. (B, D)

06 Jun , to Riga,

On a walking tour of the Upper and Lower Old Town, a UNESCO World Heritage site, visit orthodox Alexander Nevsky Cathedral. Next, visit Toompea Castle and see the

14th century gothic Town Hall. This afternoon, on to Riga, the capital of Latvia. (B, D)

07 Jun in Riga,

During your sightseeing tour, see Riga Castle, the magnificent Dome Cathedral, St. Jacobs Cathedral, St. Peter's Church, the Parliament building, Liberty Monument and the district of Art Nouveau houses. Your afternoon is free. (B)

08 Jun , to Vilnius,

Morning departure for Vilnius, capital of Lithuania. The rest of the day is at leisure. (B, D)

09 Jun , In Vilnius,

The city of Vilnius is located on the confluence of the Neris and Velnele Rivers. In Old Vilnius, visit Peter and Paul Church and St. Anna's Church. View Vilnius University, dating back to 1570, Gediminas Tower in the Upper Town and Vilnius Castle. The afternoon is free or you may take an optional excursion to Trakai. (B)

10 Jun , to Warsaw,

Cross the border into Poland and reach Warsaw at day's end. (B,L,D)

11 Jun , in Warsaw,

A sightseeing tour here includes a drive along the famous Royal Route from magnificent Castle Square to Lazienki Park and Palace, summer residence of the last king of Poland. Pass by the Palace of Science and Culture (known as a "wedding cake"), the Saxon Gardens, the Tomb of the Unknown Soldier, Monument to the Heroes of the Warsaw Ghetto and the Barbican. Continue with the walking tour of the Old Town, Old Market Square and St. John's Cathedral. The rest of the day is free for relaxing, shopping, a stroll through the city or an optional late afternoon Chopin concert. (B)

12 Jun , to Krakow,

This morning, journey to Czestochowa, known for the blackened picture of St. Mary in the Yasna Gora Monastery, popularly called the "Black Madonna". In the afternoon, there is time for an optional side trip to one of the most somber memorials of the past, Auschwitz. End your day in Krakow. (B, D)

13 Jun , in Krakow,

Your sightseeing tour starts with a visit to the Wawel Hill, viewing the Royal Castle and visiting the Royal Cathedral. Enjoy a walking tour of the Old Town where you will visit the Main Market Square, Renaissance Cloth Hall and St. Mary's Church. The afternoon is free for a stroll around the city. (B)

14 Jun , to Prague,

After a drive through the Polish countryside, cross the borders of Slovakia and Czech Republic. Then, on to Prague, with its Baroque churches, promenades, parks and ancient city walls. (B, D)

15 Jun in Prague,

Your city tour starts with a panoramic drive to the famous Wenceslas Square, the Strahov Stadium and the Castle Square. On a walking tour, visit the Royal Castle of Hradcany, St. Vitus Cathedral, Royal Palace and Loretto

Church. Cross the Charles Bridge and walk through the old quarter of Prague to view the Jewish Ghetto, Town Hall and the world famous Astronomical Clock. The balance of the day is free. An optional visit to a cultural performance will be available. (B)

16 Jun , to Vienna,

Today's destination is Vienna, the "City of Waltz", and one of Europe's loveliest cities. (B)

17 Jun , in Vienna,

On your morning sightseeing tour, visit the Hofburg Palace, once the seat of the Austro-Hungarian Empire, and view the Belvedere Palace, Prater amusement park, the UN buildings, St. Stephen's Cathedral and other vivid reminders of the city's imperial history. Afternoon is at leisure.. (B, D)

18 Jun , overnight Ljubljana

Farwell dinner at Avsenik gostilna.

Transfer to Ljubljana. (B,D)

19 Jun in Ljubljana

Depart tour . (B) Those clients departing on this day can either catch a train or a flight from Ljubljana to Vienna to meet the departure flight .

4 star hotels

English & Slovenian tour guide

**For more info please contact
Rebecca Hammond
on 1300 55 75 01**

rebecca@beyondslovenia.com or

florjan@beyondslovenia.com

Here is a sample of the front covers of our brochures.

In our brochures we want to make potential travellers feel that they really must go to Slovenia and see it for themselves!

To order a brochure contact our office.

Tel : 1300 55 75 01

PO BOX 230

Round Corner NSW 2158

www.beyondslovenia.com

rebecca@beyondslovenia.com

florjan@beyondslovenia.com

Tura "Vse Slovenije 2008"

Beyond Slovenia ima v zaključni fazi priprav potovanje z naslovom "Vse Slovenije 2008".

Obiskali bomo Slovence po svetu, seveda pa si bomo ogledali še vse pomembne znamenitosti.

Potovanje je predvideno za september 2008.

Za vse informacije pokličite Rebecca Hammond na

1300 55 75 01

ali preko elektronske pošte na naslova:

rebecca@beyondslovenia.com

ali florjan@beyondslovenia.com

O pripravah na potovanje vas bomo obveščali preko

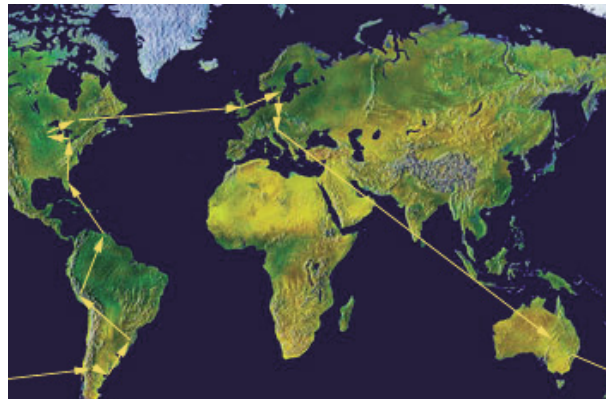
slovenskih radijskih oddaj in preko

Stičišča avstralskih Slovencev

http://www.glasslovenije.com.au

Obiskali bomo naslednje države in mesta:

Države	Mesta
Argentina	Mendoza
	Buenos Aires
Brazil	Sao Paulo
	Rio de Janeiro
Peru	Lima
Venzuela	Caracass
Florida	Miami
Ohio	Pittsburg
	Cleveland
Illinois	Lemont
	Chicago
Canada	Niagara Falls
	Toronto
United Kingdom	London
Sweden	Olofstrom
	Landskrona
Denmark	Kopenhagen
Germany	Berlin
Switzerland	Zurich
Slovenia	Ljubljana

AD CAPRY PTY LTD SHOWER SCREENS & MIRRORS

Specialised in:
Frameless * Semi Frameless *
Fully Framed * Over Bath*
Glass Panels *
Splashbacks & Mirrors

AL DVORJAK
Mobile: 0421 782 005
Phone: 02 9687 5545
Fax: 02 9687 5545

27 A Alto Street
South Wentworthville
NSW 2145

KONZULARNE URE V OKTOBRU

MELBOURNE: v ponedeljek, 8. oktobra 2007, od 13.00 do 17.00 ure, v verskem središču sv. Cirila in Metoda (Sts. Cyril & Methodius Slovenian Mission), Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101.

SYDNEY: v petek, 19. oktobra 2007, od 14.00 do 17.00 ure, v verskem središču sv. Rafaela (St. Raphaels Slovenian Mission), 313 Merrylands Road, Merrylands NSW 2160.

Za konzularne informacije nam lahko pišete tudi na naš e-mail naslov: **vca@gov.si**
Več informacij in koristnih napotkov lahko najdete tudi na spletni strani:
<http://www.glasslovenije.com.au/>
Splošne informacije, ki jih posredujemo na konzularnih urah, so brezplačne!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

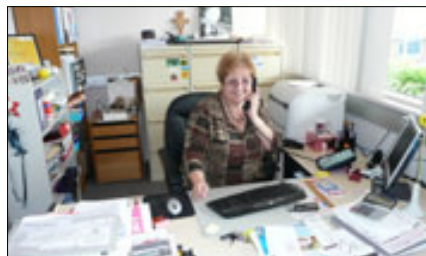
Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbourne, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place - doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločili za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščenca oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE

AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko

Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email **tony@activemigration.com**
Web **www.ActiveMigration.com**

SLOVENIA

tel: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
SMOKER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city

kranje hotels ltd
dalmatinska 13
si-1000 ljubljana

6.47%* 7.42%^{CR}

1 year variable rate plus an ongoing .6% discount for the remainder of the loan.

Premium Loans. Low Wholesale Rates. No Account Fees. No Annual Fees.

A Royal Guardian wholesale interest rate loan will **save you nearly \$300 per month** on a \$500,000 standard bank loan, month after month, for the term of the loan.

Plus, our loans include all the facilities you need to pay your loan off faster!

If you can find a better deal, we'll waive our application fee!

133 455

ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. **WARNING:** Comparison rate applies to the example given. Different amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as redraw fees or early repayment fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on \$150,000 loan over 25 years. A comparison rate schedule is available from our head office. Rates valid as at 4/5/06. Rates may change in line with market changes.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: VCA@gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Druga sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO Box 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO Box 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih
spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
9500 0900**

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2007

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 55 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

Spoštovani !

V Založbi Obzorja Maribor, smo pravkar izdali sonetno zbirko avtorice gospe Zvezdane Majhen »**SLOŽITJE**«. V pesniški zbirki »Složitje«, posvečeni Sloveniji, njenim prebivalcem, prednikom, naravni, kulturni in etnološki dediščini, mestom, krajem, vasem... nam pesnica besedo v naslovu polaga na srce kot sožitje in »Složitje«. Knjiga je nastajala v letih 1989 do 2003 in opisuje avtoričina občutja in zaznave, ko je obiskala 60 slovenskih krajev. Za gospo Zvezdano Majhen je domovina mnogo več kot zgolj geografska kokoška na evropskem zemljevidu.

SLOŽITJE je Slovenija, je Ljubezen, je Občestvo, je Življenje, je Identiteta, je Temelj, je Jedro in je naša Edikula. Monografija je opremljena s fotografijami avtorja Matjaža Wenzla.

Za motive je izbral predmete iz polpretekle slovenske zgodovine in predstavljajo različne primere s(l)ožitja.

Složitja, katerih cena je € 26,00 lahko naročite na naslov: **Partizanska c. 002, 2000 Maribor**

ali po e-pošti: lea.lipovnik@zalozba-obzorja.si. Priporočamo se za naročila in vas lepo pozdravljamo.

Nevenka Richter Peče, direktorica

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Brezje, sončna sobota pred angelsko nedeljo, 1. septembra 2007: Stota obletnica kronanja Marije Pomagaj.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: Slovenski par v narodni noši – Bernard in Mariah Cuderman – nosita ikono Matere Božje v stolnico sv. Štefana v Brisbanu v nedeljo, 19.08.2007. Slovesnost je bila del priprave po škofijah na Svetovni dan mladih v Sydneyu julija prihodnje leto.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2:

Utrip s praznovanja očetovskega dne v Kew, 26. avgusta 2007: Nastop Slomškove šole ter priložnostnega ansambla.

AFRA in IVAN TREBŠE (na fotografiji skupaj z družinama hčerke in sina) sta 2. septembra letos praznovala zlati jubilej. V nedeljo, 26. avgusta 2007 pa so praznovali zlato poroko **IVANKA in FRANC TOMAŽIČ ter JOŽKA in ALOJZ LIČEN** (na fotografiji po slovesnosti v cerkvi v Kew skupaj z družinami otrok). **ANICA in LOJZE MARKIČ** pa sta praznovala 40. obletnico poroke 2. septembra 2007 (na fotografiji z otroci in vnuki). Čestitamo jubilarantom in njihovim družinam!

Pater Ciril pa je imel po dolgem času spet priliko sesti na pilotski sedež v helikopter policije Viktorije.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

Voditeljci programa: Olga Lah in Tanja Smrdel.

Vsi nekdanji predsedniki SDS in prvi na levi sedanjí predsednik Ivan Gerič.

Posebej počaščeni so bili zaupniki »Akcije za dom«: Vinko Ovijač, pater Valerijan in Alfred Brežnik.

Poslanka Tanja Pliberšek MP čestita prvemu senatorju slovenskega rodu in prvemu predsedniku Slovenskega društva Sydney, Milivoju Lajovicu.

Olga Lah in Štefan Šernek.

Odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije Gregor Kozovinc je izročil spominska priznanja članom »Akcije za dom« ter vsem bivšim predsednikom.

P. Valerijan in p. Darko sta bila med gosti.

Pevski zbor »Rožmarin pod južnim soncem«.

»Fantje treh mest« so veselo igrali in peli pozno v noč .

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

vrnet rkc.si: naslovnica zgoraj,3. Marija Anžič:33.

Franc Visočnik: naslovnica spodaj,22,23.

Igor Poch:7,12,13,14,15,16,47,48. Pater Darko:10.

Maria Grosman:17,18,19. Pater Janez:20,39.

Drago Ocvirk:26. Pater Ciril:2,27,29,30,31,32,33.

Tania Griļj:34. Arhiv druž. Beljan:34,35.

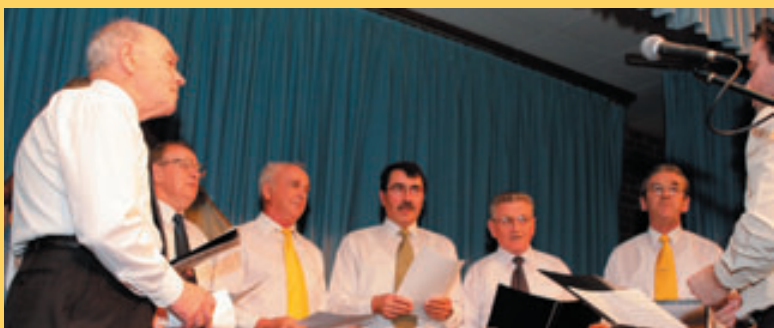
Martha Magajna:35. Anica Markič:36.

Ivan Hauptman:36. Martha in Milan Ogrizek:48.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2007 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništv**o za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** ISSN 1443-8364

Zlati jubilej Slovenskega društva Sydney, 15.09.2007

Skupina avstralskih Slovencev po prihodu v Slovenijo, 20.09.2007.

Zlato praznovanje v Slovenskem društvu Sydney, 15.09.2007.